

BREZJE

KRALJICA SLOVENIJE

prosi za nas!

MARIJA POMAGAJ, Odrešenikova in naša mati, ti znamenje upanja in tolažba potujočemu božjemu ljudstvu! – Skozi vso našo zgodovino smo čutili tvojo materinsko roko. Od nekdanj te je naše slovensko ljudstvo častilo kot Pomočnico kristjanov ter se v miru in vojni z zaupanjem zatekalo k tebi. – Priporočamo ti danes sebe, naše družine, naše rojake širom po svetu, našo Cerkev in našo domovino. Pomagaj nam, da bi postali kras slovenskega naroda in neutrudni delavci za pravičnost, mir in ljubezen v svetu. – MARIJA POMAGAJ, ostani z nami in prosi za nas! Amen.

Pokojni škof LENIČ

THOUGHTS
LETO-YEAR 40

DECEMBER

1991

misli 40 LET

Naslovna slika: Jaslice v lurški votlini našega sredisca v Kew privabijo vsako leto veliko občudovalcev.

+ + +

SREČNO smo končali štirideseti letnik naših avstralskih MISLI. Rad priznam, da ni bilo lahko, saj imam polno drugih dolžnosti in čim starejši sem, bolj jih čutim. Pa ni vredno jadikovati, saj se ne bi rad navsezadnje še komu zasmilil. Hvala Bogu, da ni hujskel s tem sam sebe potolažim, kadar kar noče iti prav in vem, da bom z MISLIMI spet kasen.

Končno štirideset let za izseljenki list ni kratka doba življenja – le Bog daj, da bi MISLI živele še dosti let ter vršile svoje poslanstvo med slovenskim življenjem Avstralije! Moral pa bom v novem letu dvigniti letno naročnino iz skromnih osem dolarjev na deset. Ni velik skok, a je nujno potreben, da finančno zdržimo. Poudarjam pa spet, da MISLI rešujejo darovi v Bernardov tiskovni sklad. Darežljivosti večine naročnikov sem vesel in so mi v dokaz, da je naš mesečnik po slovenskih domovih širne pete celine dobrodošel gost. Sprejeti pa moramo dejstvo, da se vse samo draži in da je z vsako smrtjo naročnika enega podpornika manj. Zato je prav, da sproti dodajamo nove naročnike (letos sem jih 36 zapisal!) in pri tem mi vsi lahko pomagate.

Kljub temu, da nisem mogel zaključiti tega letnika s poročilom, da je samostojnost Slovenije mednarodno priznana, naj končam takole: Bog te živi in ohrani, samostojna Slovenija!

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. je došel iz ZDA in je spet naprodaj. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. – Izdal Slovenian Research Center of America – Cena 12.– dolarjev.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11.– dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio - kaseto vred 6.– dolarjev.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac - Škrj - Čakamo nove pošiljke.

OBRSI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga esejev Dr. Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. – Cena 10.– dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. – Cena vsem trem delom skupaj 12.– dolarjev. Čakamo nove pošiljke.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40.– dolarjev. (Posamezne knjige: 7.–, 9.– in zadnja 28.– dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, I. del. – Odlična študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.– dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.– dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.– dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomač Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. Cena 2.– dolarja.

PISMA MRTVEMU BRATU (cena 12.– dol.), topli spomini na brata: **PRED VRATI PEKLA** (cena 8.– dol.), o zaporih po vojni - F. Sodja CM

VOJNA IN REVOLUCIJA – Roman Franka Blkviča na 708 straneh je izšel v Argentini – Cena broširani knjigi je 15.– dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je zapisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini – Cena 13.– dolarjev.

CERRO SHAIHUEQUE – Pisatelj je naš argentinski planinec Vojko Arko in to ni njegova prva knjiga o gorah. – Cena 10.– dolarjev.

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language. – Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji. – Ustanovljen (Established) leta 1952. – Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. – Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji. – Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE 19 A'BECKETT ST., KEW, VIC. 3101 – Tel. (03) 853 7787 – Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 – Naročnina za leto 1989 (Subscription) \$ 8.–, izven Avstralije (Overseas) \$ 18.–; letalsko s posebnim dogovorom. – Naročnina se plačuje vnaprej. – Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji. – Rokopisov ne vračamo. – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam. – Stava in priprava strani (Typing and lay out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 – Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056. Telephone: (03) 387 8488

božje

misli

Leto

in

40

človeške

št.

12

DECEMBER 1991

Bog vam daj žive in močne vere!
— Nadškof Šuštar — stran 289

... in mir ljudem!
— Franc Sodja CM — stran 290

Naš "drugi dan"
— Jože Kurinčič — stran 291

Jaslice — božična zgodba
— Milka Hartman — stran 292

Kaj se dogaja v Sloveniji?
P. Bernardin Sušnik — stran 294

"Noč je svetla kakor dan. . ."
Božič v slovenski literaturi
— Iz "Nedelje" — stran 295

Središče svetih Cirila in Metoda
Melbourne—P. Bazilij—stran 297

Izpod Triglava — stran 300
Sveto pismo — odlomek meseca

Luč sveta

— P. Niko — stran 302

Stenski Koledar 1992
(Iztrgaj ga in uporablaj!)
— strani 302 — 306

Središče svetega Rafaela, Sydney
— P. Valerijan — stran 308

Božič vabi domov — črtica
— Marjorie Holmes — stran 311

Naše nabirke — stran 311

Središče svete Družine, Adelaide
— P. Janez — stran 313

Pastirska pesem
— Stanko Janežič — stran 313

Z vseh vetrov — stran 315

Kotiček naših mladih —stran 316

Križem avstralske Slovenije
— stran 317

BOG VAM DAJ ŽIVE IN MOČNE VERE!

KAKO bomo letos praznovali božič? Za verne kristjane je odgovor na vprašanje, kako bomo praznovali božič, kolikor se nanaša na versko vsebino božičnega praznovanja, vedno enak: praznovali bomo Kristusovo rojstvo, začetek našega odrešenja in poseben dokaz božje ljubezni. Vse to pa je skrivnost vere. Zato je božič najprej praznik vere v živega Boga, ki ljubi svet, in v Odrešenika, ki je postal človek.

Božično voščilo "Blagoslovljene božične praznike!" torej pomeni: "Bog vam daj žive, močne vere!" Sprejmite milost iz vere in odgovorite nanjo v srečanju z Bogom, v urednitvi svojega življenja pred Bogom in med seboj, v zakramentu sprave in v eucharistiji, da bi praznovali praznik Kristusovega rojstva v veselju in miru v srcu, z Bogom in med seboj.

Kristusovo rojstvo je razodetje božje ljubezni, ki kliče k odgovoru v ljubezni do Boga in do bližnjega. Letos se tega še bolj zavedamo, kako nujna je taka ljubezen v prizadevanju za spravo in razumevanje med ljudmi. Zato voščilo za božične praznike pomeni: **BOG NAM DAJ MOČI ZA ISKRENO LJUBEZEN DO VSAKEGA ČLOVEKA, ZA ODPUŠČANJE, DOBROHOTNOST IN POMOČ NE LE V BESEDAH, AMPAK TUDI V DEJANJU!** Vsi živimo od božje dobrote, usmiljenja in ljubezni. Tudi naše življenje bo tem lepše, čim več bo v njem dobrote in ljubezni.

Za božič se spomnimo vseh Slovencev, v domovini, v zajedstvu, po Evropi in na drugih celinah, saj smo vsi ena družina. Spomnimo se bolnikov, invalidov, osamljenih in kakorkoli trpetih. Če moremo komu narediti božično veselje, naj to prihaja iz iskrenega srca.

V imenu slovenskih škofov duhovnikom, redovnikom, redovnicam, pastoralnim delavcem in vsem drugim vernikom, pa tudi vsem tistim, ki še iščejo in hrepenijo, od srca želim blagoslovljene praznike, božjega miru, človeškega prijateljstva, veselja in upanja ter božjega blagoslova in varstva v novem letu.

ALOJZIJ ŠUŠTAR,
ljubljski nadškof

...IN MIR LJUDEM

BOŽIČ. Praznik miru.

Praznik družinske sreče.

Praznik božje ljubezni.

In vendar bodo od lakote umirali otroci. Na sam sveti dan vsaj 30.000 otrok.

In vendar bodo člani razbitih družin topi in prazni in strti čakali novega dne v prazno.

In vendar bodo krči trpljenja mučili milijone beguncev, milijone bolnikov, milijone brezdomcev, milijone osamljenih, ki bi potrebovali samo košček ljubezni.

In vendar bodo kakor izgubljeni v prazno strmeli iskavci resnice prav za praznik, ko je prišla na svet Resnica.

In vendar bo tekla kri iz starih in novih ran in se nadaljevala zgodba velikega petka.

In vendar bodo bežali, bežali pred seboj, bežali pred Bogom, bežali morda v samomor, bežali pred božičem, ker jih bo strah živeti.

Božič je tu. Začetek nove zgodovine. Učlovečenje. Kdo naj doume to skrivnost v vsej njeni veličini in globini? Skoraj dva tisoč let ga imamo. Zanj ne vedo milijarde ljudi. Sveta zamena je že začeta. Bog je postal človek, da bi odrešeni človek postal deležen božje narave. V tihoti svete noči, brez šuma, brez neonske reklame, brez radia in televizije, brez kričečih lepakov. Ves skromen in tih je začel hoditi Kristus skozi zgodovino človeštva. Večni popotnik.

Potoval je pod Marijinim srcem iz Nazareta v Ain Karim. Spet iz Nazareta v Betlehem. Zaslišal se je otroški glas. In je bil neznan do dne, ko ga je tršati Janez ob Jordanu s svojo gromko pridigo napovedal in pokazal. In je spet hodil. Najprej je bežal v Egipt, prišel nazaj v Nazaret. Potoval je ob obalah Galilejskega jezera in skozi Samarijo in po Judeji, dokler se njegova evangeljska pot ni spremenila v križev pot, ki je vodil na Kalvarijo.

In danes nadaljuje svojo pot v Cerkvi: skrit v Evharistiji, glasen na prižnicah sveta, trpeč v naših dušah in telesih, na poti skozi Kalvarijo. Vse to je zgodovina krščanstva in sveta. Razdajanje božje ljubezni.

Zato za sveto noč kliče Cerkev:

Mir Kristusov vsem, ki verujejo!

Mir Kristusov vsem, ki dvomijo in iščejo!

Mir Kristusov vsem, ki bežijo in jih je strah živeti!

Mir Kristusov vsem, ki trpe in umirajo!

Mir Kristusov vsem osamljenim, zapuščenim, obupanim!

Mir Kristusov slehernemu človeku na tej bedni zemlji! Nihče ni tako pozabljen in zavržen, da ne bi mogel vsaj skozi špranjo priprtih vrat ugledati betlehemske luči. Treba je le biti preprost pastir, treba je razpreti oči in se zazreti v misterij božje ljubezni, poklekniti z nebom in zemljo pred veliko skrivnost učlovečenja, pred skrivnost božične noči.

Angeli še pojo nad našimi toplimi ali mrzlimi domovi: **MIR, MIR LJUDEM!**

Franc Sodja CM

Naj Vaš vsem nebeško Detece prinese obilico svojih milosti in Vas oblagodari z mirom, ki ga svet ne more dati. To želimo vsem ljudem dobre volje, posebej pa dobrotnikom naših središč – slovenski duhovniki in sestre v Avstraliji, kakor tudi naši posinovljeni misijonarji. + Posebna božična in novoletna voščila vsem sodelavcem, naročnikom in bralcem MISLI od uredništva in uprave našega glasila.

Naš »drugi dan«

Članek je napisal JOŽE KURINČIČ kot uvodnik letošnje oktobrske številke glasila TRETJI DAN, ki ga v Ljubljani izdaja Medškofijski odbor za študente.

KO je pred skoraj dvema letoma padel komunistični režim v Romuniji, je italijanski novinar od tam poročal, da je politična, civilizacijska in duhovna raven tamkajšnjih ljudi tako nizka, da se dežela še precej časa ne bo mogla razviti v demokratično deželo.

Tudi za jugoslovanske narode, ki so jih dolgo časa držali v prisiljenem "bratstvu in enotnosti", velja podobna ugotovitev. V starem režimu, ki je temeljil na ideologiji razrednega boja, torej sovraštva, si pač niso mogli privzgojiti dovolj strpnosti drug do drugega in spoštovanja drugačnosti. Ko je padel totalitarni režim, je padlo tudi prisiljeno "bratstvo in enotnost". Ker se je izkazalo, da razredov, med katerimi naj bi vladal neprestan boj, pravzaprav ni, se je sovražstvo kanaliziralo drugam. Na prostoru s tolikimi narodi, verami, kulturami, različnimi civilizacijskimi navadami naenkrat ni več možno mirno sožitje.

Tragika za človeka v totalitarni družbi ni toliko v tem, da nima človekovih pravic, kolikor v tem, da se ne more vzgojiti v kulturno in moralno bitje; da se spremeni v nekakšno pokveko, ki ni sposobna živeti v svobodi. Pravijo, da se ljudje, ki so dolgo živeli v zaporu, težko privadijo svobodi; kot se človek, ki prihaja iz teme, težko privadi svetlobi.

Preveč "ur sovraštva" smo bili deležni, da bi bili sedaj sposobni s spoštovanjem razlik bivati drug ob drugem.

Kaj nam je torej storiti v času, ki napreduje tako

po rakovo? Kje je prava pot, po kateri naj gremo? Kot posamezniki in kot narod. Mnogi kažejo pot v Evropo, ki da nas bo rešila, in priporočajo čim večjo povezanost z Zahodom. Zdi pa se, da se od Evrope marsikdaj pričakuje preveč.

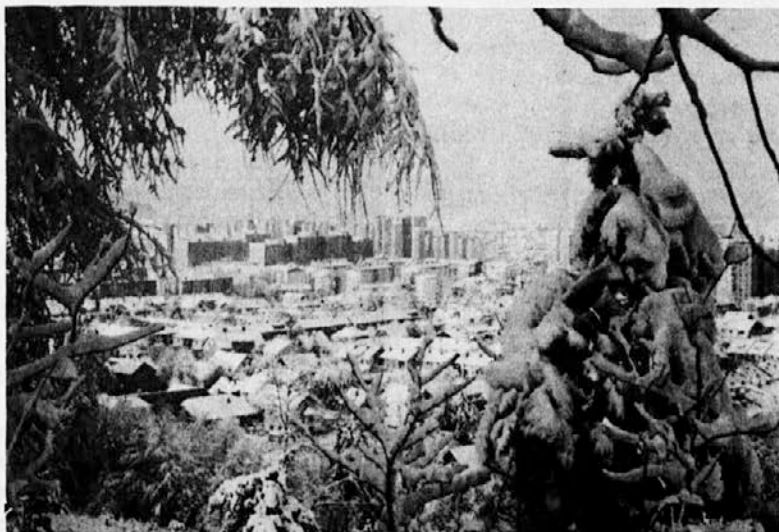
Le-ta nam je bila vzor, ko smo se osvobajali izpod totalitarnega režima, toda osvoboditi smo se morali sami, s svojimi močmi.

Tudi v iskanju umne gospodarske ureditve nam je Evropa lahko vzor, toda delati bomo morali sami.

Pri oblikovanju naše državnosti nam marsikdo stoji ob strani, vendar države in identitete nam ne bo Slovincem nihče podaril. Najprej moramo sami nekaj biti, potem nas bodo drugi prej ali slej priznali in sprejeli.

Še najmanj pomoči pa si lahko obetamo na najpomembnejšem področju, to je pri etični in duhovni prenovi. Evropa nam tu ne more pomagati, tudi če bi hotela, saj je sama v globoki duhovni krizi. Ta kriza pa je v tem, da smo se preveč oddaljili od izvira "Žive vode", ki že 2000 let napaja našo civilizacijo. Ob tej vodi se še vedno napajajo največji ljudje našega časa, kot je mati Terezija iz Kalkute, iz istega vira moči so delali naši dedje, ko so ustvarjali "raj pod Triglavom".

Današnji čas je "drugi dan" – dan trpljenja, razhajanja, vojn, pa tudi dan upanja, pričakovanja tretjega dne, dneva v s t a j e n j a .

Ljubljana, prestolnica "Dežele pod Triglavom", v belem božičnem plašču

Jaslice

MILKA HARTMAN

MALA Lenica je gradila jaslice. Že cela dva tedna jih je gradila. Saj, če bi mama bila bogata, bi nove jaslice kupila, take, kot jih ima sosedov Jure. O, kako lepe so! Štalica je mnogo lepša nego bajta, kjer sta doma Lenica in njena mati. Oče? Hm, ali oče še spada k njima in k bajti? Ko ga pa že dolgo ni domov. Lenica ga je v svojem življenju le nekajkrat videla. Njegova slika je v otroškem spominu obledela. Nekje daleč, daleč je njen oče.

Mati hodi na delo v tovarno, Lenica v šolo, drugo leto. Čez dan je bajta silno žalostna, nekako tako, kot bi umirala v grozotnem molku. Bila je klavrn stvor na bregu pod temnim, gostim sosedovim gozdom.

Popoldne, kadar pride Lenica iz šole domov, podkuri ognjišče, da se stanovanje ogreje. Ko pride še mama, skuha južino, ki je večerja obenem. Nato pa bajta oživi. Mati in hči sta ji vdahnili dušo. Svetla okenca pogledajo v noč; iz dimnika se pode oblaki. Kadar nad temni gozd priplava luna, je videti kot bi iz dimnika frfotala strahotne pošasti. A vsakdo ve, da bajto grejejo suhlice iz sosednih gozdov.

Lenica je zgradila svoje jaslice. Gmajnico in drevca je dobila v gozdu. Hlevček je iz skorij, plot iz narezanih debelc. Sveto družino, angelčke, pastirčke in ovčke je izrezala iz starih božičnih kart, na katerih sta dobili božične pozdrave – že umrla babica in njena mama. Nastala je prava pravcata betlehemska poljana. Lenica ima z njo veliko veselje, prestavlja ovčke, popravlja štalico in plot, dodaja angeičke in pastirje in pred jasli je v vdolbene skorje zataknila tri svečke.

Mama se je z otrokom vred veselila prihoda svetega večera. Že celi adventni čas sta se pripravljali nanj z molitvijo in vsak večer sta pridjali "Očenaš za ateka". Ah, ta atek že dolgo nič ne piše! . . .

"Mama, zakaj moliva za ateka, saj ga od nikoder ni, saj noče priti," je Lenica potožila.

"Ljubi otrok, zato pa moliva, da bi prišel, da ne bova tako sami."

"Ko bomo na sveti večer prižgali lučke, bom prav lepo molila za ateka," je odločila. Lep je bil ta otrokov prisrčen sklep in mati je dobila ob njem solzne oči.

Na sveti večer, ko je iz vasi gori k bajti že priplaval vonj kadila in je bajto tudi že napolnil zlahni oblak iz lonca z žerjavico, žegnanega lesa, špajke in mire – se je sosedov Jure pojavil v bajti z lepo, prelepo deklico. Imela je kožušček, pisano kapico, pisane rokavice in škornje na nogah. Jure je osemletno deklico moško

predstavil: "To je moja sestrična. Ima samo očeta, mojega strica. Moja teta pa je odšla proč od strica – zato sestrična nima mame."

Jure je sicer malo nerodno razložil stričevo družinsko zadevo in Lenica je to po otroško razumela.

Torej deklica – Jure jo je klical "Gusti" – nima mame! To je čudno, si je mislila Lenica. Da ne bi imela očeta, bi še nekako razumela – toda, da mame nima? ! . . .

"Moj stric je zelo bogat. Gustiki je kupil veliko hišo v mestu. Ko bo velika, se bo bogato omožila."

Jure, bogatega sosedu sin, je menda prišel ta večer z lepo sestrično k Lenici zato, da se pobaha s svojo bogato zlaho. Oči so mu kar žarele, ko je razlagal, in videlo se je, da bi rad še in še govoril o bogastvu, kajti bahaštvo mu je bilo v krvi.

Lenica se je spomnila svojih jaslic. Saj so bile njeno edino bogastvo. Svoja mlada gosta je peljala k Bogčevemu kotu, da jima pokaže svoje imetje. Mala gmajnica je bila res zanimiva tudi za oba bogata otroka. Gusti jo je začudeno opazovala.

"Ko bo mama skuhala večerjo, bom prižgala vse tri svečke in molili bova – najbolj za ateka."

Gusti je začudeno pogledala. Ni razumela, kar je Lenica povedala.

"Jure, boš prižgal tudi ti svečko pred jaslice?" je vprašala Lenica.

"Ne bom, ker oče ne pustijo. Pravijo, da bi se stric smejal. In ukazali so mi, da moram jaslice skriti."

Gusti je zamišljeno pogledala Jureta. Lenica pa se je obrnila k lepi deklici, ki se ji je zdela od bogastva

vsa težka in okorna: "Ti imaš gotovo veliko lepše jaslice, take kot Jure, ali celo take, kot bodo za božične praznike postavljene v naši cerkvi."

Gusti pa v zadregi molči. Zato Lenica nadaljuje: "Saj jih tvoj očka lahko kupi, ko ima veliko denarja. Naš gospod katehet pa so naročili, da moramo jaslice sami zgraditi. In pred jaslicami naj pridno molimo, predno gremo k polnočnici."

Lenica je Gustiko prijela za roko: "Saj gotovo tudi ti pridno moliš. Nocoj gremo skupaj k polnočnici – saj pojde tudi tvoj očka?"

Gusti je skomignila z rameni in molčala. Jure pa se je pomenljivo zasmel in pojasnil: "Saj Gustikin oče nič ne veruje in moja sestrična o teh rečeh nič ne ve."

Lenica je bila začudena: "Gusti, kaj ne hodiš v šolo? Ali vam gospod katehet pri krščanskem nauku nič ne povedo o Božiču in o polnočnici – ko se nam Jezušček znova rodi?"

"Gusti ne hodi h krščanskemu nauku, ona je . . ." je Jure začel in umolknil.

"Pa ti jaz razložim. Gusti: Vidiš, tam notri v štalici je sveta družina – Jezušček, Marija in Jožef. Jezušček je Bog Sin, druga božja oseba. Zato se tako pokrižamo (Lenica se pokriža): V imenu Očeta – veš, Oče je v nebesih, je oče nas vseh – in Sina, ki se nam je v Betlehemu v štalici rodil – in Svetega Duha – glej, Sveti Duh pa vse oživlja . . . amen." Lenica je bila v svetem ognju navdušenja in je priganjala: "No. Gusti, pokrižaj se!"

"Ne znam!" je prvič spregovorila bogata deklica. "Ne znaš?" se Lenica začudi – "ali ne znaš moliti?" – "Ne znam!"

"Tudi v cerkev ne hodiš?" – "Ne – nočem!" "Pa zakaj nočeš v cerkev?"

"Ker me je v cerkvi strah – je tako temno. . . ." "Saj gori rdeča lučka pred tabernakljem in nocoj bodo gorele vse sveče. O, kako bo svetlo! Pojdi z nami! Tudi moja mama pojde in vsi sosedje. Nič te ne bo strah."

"Ne pojdem, ata me ne pusti. Pravi, da mi bo v cerkvi slabo."

"Nak, meni v cerkvi še nikoli ni bilo slabo – ko pa tako lepo pojemo. Nocoj bomo peli glorio in mnogo božičnih pesmi, ki so tako lepe."

Gusti pa ji navdušeno odvrne: "Mi pa bomo doma radio poslušali. In čaj bomo pili. Lani je bilo lepo, ko je prišla k nam nova mama – pa sta se z atom veselo pogovarjala in nato sta plesala, dolgo v noč. Nova mama pride velikokrat k nam ob sobotah. V ponedeljek pa spet odide."

Mati je odprla duri in dehtečo večerjo postavila na mizo.

"Dober večer, otroci, srečen Božič si bomo želeli." Mati je vsem trem segla v roko. Bogata deklica je

svojo hitro izmaknila. Roka delavke je bila raskava . . . "Jure, zelo lepo gospodično si pripeljal v goste." "Gusti ji je ime in zelo bogata je," je v drugič pojasnil Jure, nato pa odšel, ponosno in možato, s svojo sestrično proti domu.

Mati je s hčerko klečala pred jaslicami. Tri svečke so bile prižgane sveti družini: plava za ateka, rdeča za rajne, bela za mamo in Lenico, saj sta obe eno . . .

"Atek, atek, pridi!" je bil tihi klic njunih src in goreča prošnja v molitvi.

Srečno okence je gledalo na dolgo, sneženo pot proti fari. Pot je za cerkvijo zavila proti postaji. Mati in hči sta zrla v to smer. Svečke pred štalico so dogorevale. Zvezde so nemirno žarele. Nemirno je bilo srce matere, žene. Tiho je spregovorila: "Ah, koliko se jih vrača k svojcem nocoj, na sveti večer! . . ."

Težak molk je bolešno zaječal. Rdeča sveča je dogorela. Ob plamenu plave se je vžgala vejica smrečice, da je zacvrčala in zadišala po smoli.

"Mama, tam na ovinku ob sosedovi hiši – glej, neki človek je stopil na našo pot! . . ."

"Moj Bog, ali je ata? . . . Da, poznam ga po postavi – naš ata je!"

Svetonočno nebo je vso pot posulo s srebrom bogate mesečine. Postava sredi pota je vsa v bogastvu srebra.

Suhi mož je nekaj časa stal nepremično na poti sredi brega, nato pa je odločno stopil proti bajti.

Mati in hči sta v nenadni sreči in pričakovanju trepetali, ko je ata potrkal in vstopil. Pristrčen objem in gorak poljub je razodel vse, kar so si hoteli povedati ob čudežnem srečanju. Besede so se potopile v solzah veselja.

"Bogastva vama nisem prinesel, nekaj podpore pa le bo. A to vama obljubim, da v tujino več ne pojdem. Doma bom zaslužil, kolikor nam bo potrebno za vsakdanji kruh! . . ."

Žena ga je ljubeče in hvaležno pogledala, Lenica pa ga je radovedno ogledovala. Očetov pogled se kar ni mogel ločiti od svojega božičnega angelčka – hčerke Lenice.

Pri polnočnici so vsi trije skupaj klečali blizu velikih jaslic. Oče, mati in hčerka so bili v tej družinski povezanosti srečni in bogati, tako zelo bogati . . .

Lepa in bogata Gusti je v topli stričevi sobi, v mehki posteljici sladko snivala – a brez mame in ateka. Njen oče in bogati stric sta sedela pri radiu ter pila in kadila in delala načrte. In nova mama? Bog ve, kje je bila ta večer.

Jure pa je v svoji sobi bedel in mislil na svoje jaslice, ki jih je moral pred stricem skriti. Sinko bogatega sosedu je bil zagrenjen in otožen . . .

Kaj se dogaja v Sloveniji?

V letošnji decembrski številki ameriškega mesečnika AVE MARIA je bil objavljen tale članek, ki je prijetno in po svoje informativno branje. Objavil ga je P. BERNARDIN SUŠNIK, OFM, in vsebuje citate iz pism nečaka PETRA. Ta je kot fantiček s starši živel v Sydneyu in se ga mnogi najbrž še spominjajo kot ministranta pri Svetem Rafaelu v Merrylandsu.

OB tragičnih dogodkih na Hrvaškem, kjer armada še vedno razsaja pod vodstvom ponorelih generalov, ki so živeli na tuj račun in se zdaj boje izgubiti svoje oficirske in partijske stolčke, je gornje vprašanje čisto upravičeno. Ne bom se spuščal v nekakšno politično analizo. Bom raje navedel nekaj odlomkov iz pism, ki mi jih je iz Ljubljane poslal nečak Peter, ki je bil to poletje v pomoč Lemontu. Fant je star 18 let in bo verjetno še posebej zanimivo videti, kako mlada generacija sledi dogodkom in jih presoja.

Pri nas je trenutno (v septembru) vse mirno. Ata trdi, da bo verjetno še kakšna akcija v bližnji bodočnosti, a bo vojski samo škodovala. Minister Janša je pred slabim tednom predstavil novo orožje. Pokazal je le minimalne stvari, kot so prenosne protiletalske rakete in nove brzostrelke, ki jih izdeluje tovarna Gorenje in so jih zahodni strokovnjaki ocenili kot zdaleč najboljše na svetovnem tržišču. Avstrija jih je menda že naročila za svojo vojsko, se pa zanje zanimajo tudi Nemci in Švicarji. Baj je Janšev arzenal zelo mogočen in bo vojska raje dvakrat premislila, preden bo udarila po nas.

Seveda je vojno stanje na Hrvaškem marsikaj spreminilo. Navajam iz istega pisma:

S Hrvaško imamo devet mejnih prehodov: Draginja, Jelšane, Babno polje, Brod na Kolpi, Metlika, Bregana, Rogatec, Mursko Središče in železniški prehod Dobova. Promet poteka pod nadzorom slovenske policije in carine Republike Slovenije. Letališče Brnik je še vedno zaprto, toda vse naše linije pristajajo v Celovcu, odkoder jih Adria z avtobusi prepelje v Ljubljano. Če hočeš leteti v Beograd ali Skopje, gre to preko Celovca. Na radiu redno opozarjajo, da so za potovanja na drugi konec nekdanje Jugovine potrebni veljavni potni listi. Baj je dela slovenska Adria s precejšnim dobičkom, JAT pa je prazen.

Naslednji citat je iz oktobrskega pisma:

Končno smo vzpostavili mejo na Kolpi, ki je enaka meji z Avstrijo in Italijo. Potnih listov južnjaki še ne rabijo, bo pa verjetno tudi to obvezno v prihodnjih nekaj mesecih. Prvi dan naše južne meje je bila

rahla zmeda predvsem pri tujcih, ki pa so novo mejo sprejeli kot dejstvo in se niso pritoževali. Najbolj presenečeni so bili Amerikanci, namreč diplomati, ki so ravno ta dan odšli iz bivše Jugoslavije in se nastanili v Avstriji. Za te so naši obmejni uradniki posebno poskrbeli, saj so morali kratkoma pokazati potni list in iti skozi carinski postopek. Baj je kar zijali, naši jih pa tudi niso hoteli poznati in so jih obravnavali kot vse druge.

Ta zadnji del potrebuje pojasnilo. Ameriški diplomati so uradno še vedno akreditirani v Beogradu, ne pa v Sloveniji, ki je šla na svoje. Torej v Sloveniji nimajo diplomatskega statusa in so enaki vsem drugim potnikom. Amerika še noče priznati samostojne Slovenije, pa so ji tako malo pokazali roge. Nadaljujem s citatom iz pisma:

Ameriški veleposlanik v bivši Jugoslaviji Zimmerman je že predstavil svoje mnenje, ki govori v prid Sloveniji. Predsedniku Bushu je poslal pismo, kjer pravi, da USA ne sme ovirati Slovenije na poti v samostojnost, ker ne spada v ta balkanski prostor, ki ga je Bog pozabil. Rečeno je bilo zelo odkrito in brez ozirov, a sem stvar nekoliko skrajšal, ker diplomati ne znajo biti kratki.

Slovenski potni listi so priznani že po polovici evropskega prostora. Izdajajo jih po 150.000 na mesec in ljudje se tepejo zanje, čeprav je taksa okrog \$21. Denar, ki smo ga uvedli, je prinesel med Slovence nepopisno radost. Prvi dan menjave so se ljudje trli pred bankami v vrstah po 50 metrov. Ves denar smo zamenjali v treh dneh, kar so tudi opazovalci označili kot višek sposobnosti vlade. Na avstrijskih in italijanskih trgih so tolar (SLT) sprejeli takoj in je vreden celo več, kot je uradni tečaj, kar pomeni uspeh za naš izvoz. Zanimivo je tudi, da se tukaj kar vrste razni bankirji in strokovnjaki, ki nudijo pomoč v svetovanju. Angleži so izjavili, da bo Slovenija potrebovala le pet let, pa bo prišla na raven zahodne Evrope. Med-

narodni denarni sklad nas je že obvestil, da nimamo pogojev za posojila, ker smo enostavno prebogati. Priznanje se naši vladi niti ne zdi posebno pomembno, saj je važno le, kako bo naše gospodarstvo uspevalo. Za zdaj kaže dobro.

Poslovali so se tudi evropski opazovalci, ki so kar malo s težkim srcem rekli na svidenje. Ko je televizija izvedla nekaj povpraševanj, so povedali, da jim je Slovenija izredno všeč in da nameravajo priti drugo leto

nazaj kot turisti. Vsi so rekli, da je po njihovem mnenju Slovenija že samostojna in da bodo to povedali celi Evropi. Množične pohvale so tudi na račun naše ravnanja z begunci s Hrvaške. Kučan je pred kratkim povedal, da bomo priznani takrat, ko bo svet pripravljen sprejeti našo novo ureditev, na katero pa ne bo mogel vplivati.

Sodbo o vsem tem naj si vsak ustvari sam.

OKROG BOŽIČA je vse drugače. Že sama beseda "božič" zveni na poseben način. Kakor da bi bila ključ, ki odpre vrata v svojevrstne prostore otroštva in družinskega veselja, ki ga moderni porabniški človek vedno manj pozna. V zakladnicah človeške duhovnosti se je skozi krščanska stoletja nabralo veliko literarnih dokumentov o skrivnostnem rojstvu božjega Sina v skromnem betlehemskem hlevcu. Svojevrstni čar božičnega veselja in časa veje iz številnih pesmi, povesti, zapisov in dramskih prizorov ter ogreva duše vernikov in bralcev.

TUDI v besedni umetnosti velikih in malih narodov lahko najdemo veliko predbožičnega in božičnega razpoloženja. Ob branju stare ali nove praznične literature lahko tudi sami še enkrat podoživimo utrip tujih ali domačih svetih večerov ali božičnih noči, kot so jih že pred stoletji doživeli in občutili drugi že davno umrli pesniki in pisatelji. Tudi nam se lahko ob branju "odpre nebo" in zažari v čarobnem sijaju prazničnega časa.

Že v prvih obdobjih krščanstva so pobožni verniki prepevali božične pesmi. Nekatere pesmi so križile v različnih inačicah po vsej krščanski Evropi od naroda do naroda v skupno božjo čast in hvalo. Ena od teh prvotno latinskih pesmi se je v originalu imenovala "Puer natus in Bethlehem". Že v trinajstem stoletju se je razširila tudi po Srednji Evropi. Nemci so jo prepevali pod imenom "Ein Kind geboren in Bethlehem". Leta 1607 so jo natisnili tudi v slovenski varianti v videmskem Alasijevem slovarju italijanskega in slovenskega jezika. Kot "Ta svetla zvezda ta je zašla" se je morala že v zgodnjem srednjem veku kot staro-

„Noč je svetla kakor dan“

Božič v slovenski literaturi

davna božična in trikaljevska obredna pesem udomačiti med slovenskim ljudstvom. To je najstarejša slovenska božična pesem.

Tudi pesem "Ta dan je vsega veselja" je zelo stara, saj izvira iz petnajstega stoletja. Nastala je po latinski podlagi, znana pa je tudi na Nemškem, kjer so jo peli pod naslovom "Der Tag, der ist so freudenreich". S pomočjo lepih primer slavi stara besedna umetnina, ki se je na enkrat na način spojila z globinsko čustveno predanostjo vernega človeka, Marijino deviško materinstvo in Jezusovo božjo naravo.

V slovenski književnosti so mnogi pisatelji božiču posvetili pomembne strani svojega dela. Zanimivo je, da je božični čar mladostnih spominov prišepetaval svoje skrivnosti tudi nekaterim nevernim, celo marksističnim avtorjem. Zelo lep odsev preteklih in polpreteklih božičnih posebnosti z nekoč še lepo ohranjenimi ljudskimi običaji od jaslíc, božičnega drevesca, bedenja na sveto noč pa vse do obrednih jedi, božičnega kruha in božičnega kresa se zrcali tudi v marsikaterem slovenskem zapisu iz prejšnjega stoletja in iz sestavkov, ki so nastali v času pred prvo svetovno vojno in kmalu po njej.

Od Janeza Trdine, Josipa Stritarja, Frana Erjavca preko Ksaverja Meška, Franca Saleškega Finžgarja,

Silvina Sardenka, Ivana Preglja, Franceta Bevka, pa vse do **Otona Župančiča, Edvarda Kocbeka, Alojzija Gradnika, Stanka Majcena** ali **Alojzija Rebule** segajo prispevki slovenskih mojstrov lepe besede o enkratnosti božičnega duhovnega sporočila.

Seveda božič, kakor ga predstavljajo svojim bralcem nekateri kritični pesniki in pisatelji, ni vedno idiličen božič. V potopisni knjigi "Od Kotelj do Belih vod", ki je izšla v Ljubljani tik po zadnji vojni v letu 1945, je koroški slovenski avtor **Prežihov Voranc** v sestavku "Pot v božični noči" predstavil drugo stran božičnega časa, božič trpečih, preganjanih in ogroženih. Znani družbenokritični avtor je to svojo zgodbo, o kateri je **Ksaver Meško** menil, da je "eno najlepših poglavij v naši besedi", napisal v času največje ogroženosti slovenskega človeka, okrog božiča 1942. Pisatelj se je v tisti vojni zimi ozrl še za deset let nazaj, v čas Dolfussove klerikalne Avstrije in razdvojene kraljevine Jugoslavije z znanim marksističnim ilegalnim bojem, ki je bil pisatelju pri srcu. Njegov glavni junak je po avtorjevih besedah "preskočil versajski plot med Jugoslavijo in Avstrijo". Podoba je, kakor da je pisatelj drugi jaz, saj je med svojo ilegalno "videl mnogo evropskih dežel, mnogo mest in gora, spoznal mnogo narodov". Voranc v tej črtici popisuje štirinajsturni pohod pisateljve žene in otrok v najhujši zimi čez Karavanke, da bi se po treh letih srečali z možem in očetom, ki ga oblasti preganjajo. Pot skozi mrz in noč je pisatelj zavestno prikazal kot križev pot preganjanih ljudi, po drugi strani pa jo je povezal s trpkim doživetjem svetega večera, sredi katerega se družina na življenje in smrt bori, da bi se spet srečala in povezala. Prežihov Voranc prikaže božič na poseben način, v objemu strahu in mraza, a vendar kot sporočilo, ki je kot upanje tudi na najtežji poti. "Mati Korajža" (Brecht) v Prežihovem sporočilu čuti, "da je nocoj božična noč. Tam, kjer je zvonilo, je bila Kopriva. In tiste migljajoče lučke, ki so se zasvetile tu in tam po hribih in grebenih, so svetile ljudem, ki so šli k polnočnicam . . . Človek bi šel za njimi, se jim pridružil, jih spremljal skozi razsvetljeno cerkev in se vrnil z njimi nazaj na toplo peč."

Voranc božič ostane do konca neidiličen. Do srečanja z možem in očetom ne pride, ker ga v Celovcu že pred tem aretirajo policija.

Tudi **Ivan Cankar** je bil med tistimi, ki so nenavadni, ponotranjeni in duhovno svetli božični čas nekonvencionalno doumeli. V Slovenskih večernicah je leta 1908 objavil novelo "V samotni", v kateri je opisal smrt v božičnem času. Na smrt bolna kmetica Lužarica sanja v svojih zadnjih zemeljskih božičnih trenutkih o srečni vrnitvi izgubljenega in propadlega sina, da bo spet toplo in se bodo zimski zameti topili in razmikali.

Cankar je božične motive večkrat vpletel v svoje literarno delo. V povesti "Hiša Marije Pomočnice", ki je izšla leta 1904, je božični utrinek povezal z usodo mladih bolnih deklet, ki morajo umreti v zgodnji mladosti. V črtici "Na peči" se v dušah revežev svetlika božič kot velika čustvena sreča, kot svetla sanja o boljšem življenju zunaj ozkega časa in prostora. "Srce se vzdrami, vzdigne se, gre, visoko, visoko, vse polno sreče, ki ji ni mere ne imena. Luči trepečejo v dišavah, ki se vijejo kakor bela megla proti stropu . . . Pred štalico kleče pastirji in prepevajo; visoko nad njimi sveti mirno zvezda repatica. Noč je svetla kakor dan; vse teme so ugasnile. Nič več skrbi, nič več žalosti. Nič več ne joka mati, kadar kleči zvečer pred posteljo . . ."

Nekateri pisatelji so spomin na Jezusovo rojstvo v betlehemski revščini povežali z ogroženostjo slovenskega naroda v času in prostoru. V "Božični bajki" je **France Bevk** na simboličen način opisal položaj Slovencev pod italijanskim fašizmom in narod pozival k vztrajanju pri svoji besedi, zakaj "kaj drugega naj pride za žalostjo, če ne radost?" Tudi **Alojz Rebula** v sodobni legendi "Kristus se je rodil v Trstu" biča lažnivost določenega protislovenskega krščanstva na tržaških tleh.

Drugi avtorji, **Ksaver Meško, Franc Saleški Finzgar** ali **Ivan Pregelj**, povezujejo božično skrivnost tudi s socialnimi in psihološkimi vprašanji časa. **Finzgarjevi** črtici "Selskega župnika sveti večer" in "Svetonočna vizija" kažeta tudi senčne strani božičnih praznikov, stisko v srcu, samoto in žalost, zato sta svoje dni povzročili precej prahu. V črtici "Sveta noč" pa **Stanko Majcen** na psihološko dovršen način prikazuje na primeru pijancev v velikomestni točilnici krutost družbe, ki ji ni mar, da je božični otrok na sveti večer prinesel na svet dar ljubezni in miru.

Tudi slovenski pesniki od **Josipa Stritarja** in **Otona Župančiča** do **Alojza Gradnika, Antona Vodnika, Vladimira Truhlarja, Vinka Beličiča** in številnih sodobnih zamejskih in zdonskih pesnikov so napisali marsikatero ponotranjeno božično pesem. Seveda pa je v nekatera božična doživetja prišlo tudi kaj sentimentalnega in pateticnega. Kako bi tudi moglo biti drugače! Čar božičnih obdaritev, ki jih je skorajda vsakdo od nas doživel že v rani mladosti, je tudi stara in nova pisateljska spominska sporočila napolnil z ljubeznivim božičnim občutjem.

Iz "Nedelje"

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
Fr. Niko Žvokelj, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 9874

LETOŠNJI BOŽIČNI SPORED:

MELBOURNE – Nedelja 22. decembra, zadnja pred božičem, nudi priliko za božično spoved. Spovedovali bomo pred in med obema mašama, osmo in deseto. Izrabite to priliko, da bo manj navala na sveti večer pred polnočnico.

Torek 24. decembra, vigilija božiča: Ves dan je prilika za božično spoved, samo pokličite patra v Baragovem domu. Zvečer bo spovedovanje od devetih do deset minut pred polnočjo. Polnočnica bo v lepem vremenu seveda na prostem pri lurški votlini. Točno opolnoči bomo pričeli s procesijo, pri kateri bomo prinesli kip Jezuščka k jasljam v lurški votlini. Polnočno bogoslužje bomo pričeli po blagoslovu jaslic.

Težko mi je sleherni leto ponavljati isto prošnjo, ki žal ne doseže ravno tistih, katerim je namenjena: grda razvada je, da se zreli možje in po njih zgledu tudi že mladina zbira h kajenju, klepetu, smehu in celo petju na parkirišču za cerkvijo ali pa med cerkvijo in Baragovim domom. Naj bi se raje pridružili ostalim vernikom na dvorišču pred votlino. Samo s tem bodo pokazali svojo vernost in vdanost novorojenemu Odrješniku. Komur ni za sodelovanje pri bogoslužju, naj raje ostane doma, da ne bo motil resnih vernikov. Res ni prav, da zaradi nekaj neotesancev trpi večinska skupnost. Lepo prosim, vzemite mojo prošnjo resno!

Sreda 25. decembra, BOŽIČ: maše ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu na prostem pred jasljam v lurški votlini) in ob petih popoldne. Pred vsako mašo je prilika za božično spoved.

Četrtek 26. decembra, Štefanovo: maši pri nas kot ob nedeljah, ob osmih in ob desetih.

Nedelja 29. decembra, praznik svete Družine, ima nedeljski spored maš.

Torek 31. decembra, Silvestrovo: Imeli bomo večerno mašo ob sedmih, v zahvalo Bogu za vse dobrote, ki smo jih prejeli v preteklem letu.

Sreda 1. januarja 1992, Novo leto, praznik Marije bozje Matere. Maše ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu na prostem pred jasljam v lurški votlini) in ob petih popoldne. Pred mašami spovedovanje.

SPRINGVALE in okolica – Prilika za slovensko spoved bo v ponedeljek 23. decembra od šeste do sedme ure zvečer v farni cerkvi sv. Jožefa.

NORTH ALTONA in okolica ima spoved v slovenskem jeziku v cerkvi sv. Leona Velikega prav tako na ponedeljek 23. decembra od šeste do sedme ure zvečer.

ST. ALBANS in okolica – Slovenski duhovnik bo spovedoval v petek 20. decembra od šeste do pol osme ure zvečer. Cerkev Srca Jezusovega, kjer se zbiramo sleherni mesec na drugo nedeljo k slovenski maši ob petih popoldne.

GEELONG in okolica ima priliko za božično spoved v domačem jeziku prav tako v petek 20. decembra od šeste do sedme ure zvečer. Cerkev svete Družine, Bellpark, kjer se na drugo nedeljo meseca zbiramo ob 11.30 dopoldne k slovenski maši.

MORWELL in okolica – Božično spovedovanje bo v nedeljo pred božičem (22. decembra) od šeste do sedme ure zvečer, nato pa slovenska maša. Cerkev Srca Jezusovega, Morwell, kjer se zbiramo na četrto nedeljo vsaki drugi mesec, začenši v letu s februarjem.

WODONGA in ALBURY z okolico – Prilika za slovensko spoved bo združena s farno skupno pripravo za prejem zakramenta sprave, ki bo v četrtek 19. decembra ob 7.30 zvečer. Cerkev Srca Jezusovega, Wodonga, kjer se zbiramo vsaka dva meseca na četrto nedeljo ob sedmih zvečer k slovenskemu bogoslužju. (Prihodnja slovenska maša bo v Wodongi na četrto januarjsko nedeljo, 26. januarja, ob sedmih zvečer.)

Izrabite lepe prilike za božično spoved v domačem jeziku, ki je mnogi rojaki po svetu žal nimajo. In lepo prosim, povejte še drugim rojakom, za katerih naslove ne vem in ne bodo dobili tega božičnega pisma.

Naj sporedu dodam še to, da bodo slovenski rojaki Melbournu in bližnje okolice mogli poslušati kar dve slovenski praznični radijski oddaji v priredbi našega verskega središča: Na etničnem radiu 3EA bo božiču posvečena oddaja v ponedeljek pred božičem zjutraj od 7 do 8 ure, na 3ZZZ pa na božični praznik (sreda 25. dec.) od 7 do 8 ure zvečer. Domače božične melodije bodo v vaš dom prinesle božično razpoloženje.

+ Naj bodo tokrat prve poroke na vrsti in najprej bi rad omenil poroko, ki je bila 17. novembra v cerkvi sv. Brigite, North Fitzroy. Nam poznani **Darko Požar-Burgar** je dobil za življenjsko družico **Esther Baaklini**, libanonskega rodu. Darko je takorekoč rastle med nami in je iz poznane Burgarjeve družine. Bog mu daj srečo na novi življenjski poti!

Iz poročne knjige naše cerkve pa objavljam tri decembrske poroke: Dne 1. decembra sta si obljubila zakonsko zvestobo **Vanda Horvat** in **Rosario Mirabello**. Nevesta je iz East Keilorja, rojena v Richmondu in krščena pri nas. Ženin je italijanskega rodu, rojen in krščen v kraju Stefanaconi v Italiji. — Ostali dve poroki sta bili 14. decembra: Prvi par je prišel iz Glenroya: **Tania Zlata Vitez** je bila rojena v Moone Ponds in krščena pri nas, **Christian Brett Carpenter** pa rojen v istem kraju in krščen pri Sv. Jožefu, W. Brunswick. — Drugi par je iz Keilor Parka: **Mark Jozef Tavčar** je rojen v Carltonu in krščen v Broadmeadowsu, nevesta **Kaliopi Kapuranis** je bila rojena v Carltonu in krščena v Fawknerju, je pa romunskega rodu.

Vsem trem parom naše čestitke in obilo božjega blagoslova!

+Krsti pa so si v naši cerkvi sledili takole: Dne 23. novembra je bil krščen **Alexander Tomaž**, kakor ga bosta klicala starša **Vladimir Godec** in **Elizabeth r. Jelenič**. Družina živi v melbournskem okraju Highett. — Nedelja 8. decembra je videla dva krsta: **Frances Marie** je razveselila družino **Garyja McBean**-a in **Irene r. Lončar**, Diamond Creek, **Hannah Bernadette** pa kot prvorojenka družino **Graham** v St. Albansu. Oče je **Patrick Joseph** (irskega rodu), mati **Sonia r. Hrvatin**. — Dne 14. decembra je krstna voda oblila **Kerrie Jaye Mary**, ki sta jo h krstu prinesla starša **Christian Brett Carpenter** in **Tania Zlata r. Vitez** iz Glenroya ter se v dokaz sprejema starševskih dolžnosti tudi poročila. — Na nedeljo 15. decembra je prejel krst **Ryan Mark**, novi član družine **Edvarda Jožefa Popošek** in **Lidije r. Hartner**. Družina živi na deželi v Woodendu. — Drugi krst tega dne pa je razveselil mladi zakonski par, **Johna Horvata** in **Danico r. Majcen**, Greenvale. Hčerko bosta klicala **Natasha Sara**.

Vsem družinam iskrene čestitke k prirastku, malčke pa naj spremlja božji blagoslov, zlasti po lepem krščanskem zgledu staršev!

+ Med našimi POKOJNIMI moramo najprej omeniti **IVANA KALCA**, ki je umrl rano zjutraj 18. novembra na svojem domu v Wodongi. Odpovedalo mu je srce. Pokojnik je bil rojen 2. maja 1935, Kuteževo pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo je prišel na ladji "Roma" v maju 1957. Pridružil se je številni skupini slovenskih fantov, ki so delali na projektu Snowy Mountains in

od takrat ga je vedno bolj privlačilo delo v gozdu kot pa delo v mestu, četudi boljše. Po nevesto je odšel leta 1965 domov ter se v januarju 1966 v podgrajski cerkvi poročil z **Milko Šestan**, tudi doma s Kuteževega. V Avstralijo je prišla v decembru istega leta in ustvarila sta si prijeten domek v Wodongi. Vzgojila sta dve hčerki, **Anko** in **Karolino**. Poleg družine zapušča **Ivan** brata **Rudija** v Wodongi, brata **Jožeta** v Melbourneu, brat **Slavko** pa je pred nekaj leti umrl v Wodongi. Doma sta še sestri **Milka** in **Rozi** ter brat **Dore**. Pogrebno mašo smo imeli v sredo 20. novembra v stari župni cerkvi sv. Avguština v Wodongi, nato je sledil pogreb na krajevno pokopališče. Številni znanci so se udeležili Ivanove zadnje poti in napolnili cerkev. Prišli so od vseh strani, tudi iz Južne Avstralije in iz N.S.W., kar je zgovoren znak, da je bil **Ivan** priljubljen kot zvest in cenjen prijatelj.

Kalčevim ter ostalim sorodnikom iskreno sožalje ob nenadni izgubi. **Ivana** pa priporočam v spomin pri Gospodu živih in mrtvih. R. I. P.

Iskreno sožalje izrekamo družini **Hvala** ob žalostni vesti, da je dne 27. novembra avtomobilska nesreča zahtevala smrtno žrtev komaj osemnajstletnega **JASONA FRANKA HVALA**. Nesreča se je zgodila na glavni cesti blizu Keilorja in preklala komaj kupljeni stari avto na dvoje. Z Jasonom je bil v avtu tudi njegov prijatelj **Adam Antonis** (holandskega rodu), ki je prav tako izgubil življenje.

Pokojni **Jason** je bil član številne družine sedmih otrok **Franka Hvala** (doma iz Polic nad Idrijo) in **Luise Elizabeth Goetz**, ki sem ju poročil leta 1965 pri Sv. Avguštinu v Yarraville. Hvalovi so se pred nekaj leti preselili iz East Keilorja na deželo, v **Kerrie** pod Mt. Macedon. **Jason** je bil rojen 28. februarja 1972 kot dvojček. Kot danes toliki in z vsem blagoslovom vzgojitelj in socialnih delavcev, je pred tremi leti tudi **Jason** odšel od doma, ker je hotel biti neodvisen in ni razumel skrbi staršev zanj. Kot mi je zdaj povedal oče, je fant mesec pred smrtjo prišel na razgovor, priznal krivdo in prosil oprostjenja ter ga seveda tudi dobil. Z zdaj je smrt končala poskus novega začrtka. Pogrebna maša je bila v torek 3. decembra v cerkvi sv. Patrika, Macedon, kjer je dobil na krajevno pokopališču tudi svoj prerani grob. S težko preizkušano družino **Hvala**, s starši ter sestrami in brati pokojnika iz srca sočustvujemo, **Jasona** pa priporočajmo božjemu usmiljenju. R. I. P.

Dne 2. decembra je v Moorabbin Hospitalu, zadeta od kapi, zaključila svoje zemsko romanje **JULIJANA RIBISEL** r. Jekl. Dočakala je lepo starost 85 let, saj je bila rojena 12. novembra 1906 v Banatu. Od leta 1977 je živela pri svoji hčerki **Ani** poročeni **Mervar** in njenem možu **Ivanu** v melbournskem okraju East

Bentleigh. Poleg teh dveh najbližjih zapušča tudi sina v Nemčiji. Rožni venec in molitve ob krsti smo imeli v naši cerkvi v sredo 4. decembra zvečer, naslednji dan pa pogrebno mašo. Nato smo pokojnico spremili na njeni zadnji poti do groba na pokopališču Springvale. Iskreno sožalje Mervarjevi družini, pokojna mama pa naj počiva v božjem miru.

Zvedel sem tudi, da je bil v torek 26. novembra pogreb rojakinje IVANE KRISTIĆ, ki je previdena s svetimi zakramenti umrla v Caritas Christi v Kew, ne daleč od svojega doma. Mož srbskega rodu je umrl v maju 1989. Pokojnica je bila rojena leta 1911 v družini Čekada na Sušaku na Primorskem. V Avstraliji je bila od leta 1950. Več let je bolehal in zadnji čas so ji odpovedale noge, da je komaj hodila. Grob je dobila na pokopališču Fawkner. Zapušča že poročenega sina Alvina. Naj pokojnici Bog podeli svoj mir!

+ O lepo uspeli kulturni prireditvi v naši dvorani na nedeljo 17. novembra smo že poročali. Jedro bogatega sporeda je bila predstavitev novoizdanih knjig naših slovensko-avstralskih pesnikov. Kar lepa bera za našo primeroma majhno narodno skupnost na peti celini.

Sezite po knjigah. Bile bi lep božični dar rojakom tu, doma in po svetu.

+ Na praznik Kristusa Kralja popoldne smo se tudi Slovenci udeležili nadškofove maše narodov v stolnici in dostojno predstavili naš narod. Priserčna zahvala vsem udeležencem, zlasti pa narodnim nošam.

+ Ne pozabite na počitniško kolonijo v Mt. Elizi v januarju. Družinski, fantovski in dekliški teden. Ne čakajte s prijavi do zadnjega!

Melbournska slovenska skupnost je imela letos sedem prvoobhajancev. Prvič so prejeli Jezusa v svoja srca na nedeljo 24. novembra, ko slavimo praznik Kristusa Kralja vesoljstva. Bila je lepa domača slovesnost. Na sliki so prvoobhajanci od leve proti desni: Nathalie Li, Christopher Chambers, Tanya Hartman, David Hartman, Alenka Paddle, Christine Mesarič in Amanda Hartman.

Za prvoobhajance bomo molili, da ostanejo Jezusu vedno zvesti, pa tudi za starše, da bodo svojim otrokom vselej svetel zgled vere.

+ MIKLAVŽEVANJE na prvo nedeljo v decembru tudi ni šlo mimo nas. Spored je pripravila Slomškova šola, Miklavža pa že dolga leta redno predstavlja Ivan Mejač. Zahvala vsem prirediteljem!

+ Srečanje z nekaterimi člani parlamenta – med nami je bil tudi bivši senator Miša Lajovic – je bilo v nasi dvorani na petek 13. decembra. Večer ob domačem sporedu in obilni večerji je priredil viktorijski SNS ter je bil z odgovori naših visokih gostov tudi zelo informativen.

+ DOM POČITKA m. ROMANE bo pred božičem popolnoma dokončan. V soboto 21. decembra popoldne bo "likof" za vse, ki so bili zaposleni pri njem. Okrog petdeset oseb bo imelo v zahvalo za lepo dokončano delo domačo zakusko. Najlepša zahvala pa gre gradbeniku Jožetu Golenku, ki se je za uresničitev načrtov dosti trudil.

Za praznike bomo Dom počitka odprli (Open House pravijo temu Avstralci), da si ga bodo lahko ogledali udeleženci maš. Vabljeni!

Naj tudi omenim, da je nekaj prijav za bivanje v Domu počitka že prišlo. Ustanova bo začela delovati po počitnicah. Če ima še kdo namen priti k nam, naj nam sporoči, da ukrepamo dalje.

Iskrena zahvala vsem, ki ste porabili prilogo v septemrski-oktobrski stevilki in poslali svoj dar Domu počitka. Bog vam povrni. Ni lahko zaceti s takole ustanovo, ker so sprva stroški veliki, dohodki pa nezadostni, dokler niso vse sobe zasedene. – P. BAZILIJ

IZPOD TRIGLAVA

V SLOVENIJI je huda gospodarska kriza, kar je ob sedanjih razmerah čisto razumljivo. Članek v verskem tedniku "Družina" pa pravi, da je še hujska **moralna kriza in kriza vrednot**. Med ljudmi ni zaupanja. Kot ogenj se širijo vsemogoča medsebojna obtoževanja in podtikanja. Najbolj umazana in krivična letijo na račun slovenske demokratične vlade, na njenega predsednika in še koga. Ljudje izgublajo živce, načrtnega ščuvanja je veliko in tako zelo uspeva v škodo narodu, ki prav v tem času nujno potrebuje obilico potrpljenja in vkupdržanja.

Ostre kritike na račun demokratično izvoljene oblasti — pa tudi Cerkve in njene vloge v demokratični družbi — so velikokrat le fasada, za katero se skriva-jo sebični nameni in želja po ohranitvi nekdanjih političnih, nazorskih, poklicnih in drugih privilegijev. In morda se za takšnimi napadi skriva tudi želja po preprečitvi mednarodnega priznanja slovenske neodvisnosti in ohranitvi povezav s propadlo državo Jugoslavijo, s tako, ki naj bi ji še svetila rdeča zvezda . . .

CECILIJANKA je pred dvema letoma stopila že čez prag treh desetletij svojega udejstvovanja: v okviru Zveze slovenske katoliške prosvete v goriškem zamejstvu, pa vse od videmske do tržaške pokrajine. Gre za priredbo vsakoletnega koncerta, ki združuje pevske zборе našega zamejstva na italijanski strani. Na letošnji Cecilijanki v Katoliškem domu v Gorici je 23. in 24. novembra nastopilo 18 pevskih zborov s skupno 600 pevci. Članek jo imenuje "kulturna roža v gumbnici" narodno-prosvetnega dela v zamejstvu. Z njo slovenska pevska tradicija dokazuje svojo moč, saj je vsekakor močan dejavnik pri ohranjanju narodne zavesti med narodom, ki živi izven matične domovine.

JOŽE STRGAR, ljubljanski župan, je povedal na novembrski tiskovni konferenci, kako mesto Ljubljana sodeluje s prijateljskimi drugimi mesti po svetu in kakšne načrte ima za prihodnost.

Posebej dobre odnose ima slovenska prestolnica z Leverkusnom v Nemčiji, s Parmo v Italiji, zadnje čase tudi z Budimpešto. Sledijo še mesta Praga na Češkem, Minsk v Belorusiji, gruzinsko mesto Tbilisi; od hrvaških mest so dobri stiki z Zagrebom in Reko. Ljubljana tudi ne pozablja za stike z nekaterimi mesti po svetu, kjer žive in so se uveljavili Slovenci. Taka mesta so Cleveland, Chicago, Buenos Aires . . . (Kaj pa Sydney, ali pa Melbourne? — Ur.) Razne mestne oblasti

želijo raznih oblik sodelovanja, še posebej gospodarskega. Slovenska stran mora izkoristiti možnosti, ki se ji odpirajo. Tako si župan Strgar in njegovo mesto Ljubljana zelo prizadevata, da bi bila navzočnost Slovencev v svetu še močnejša.

STOLETNIK je postal duhovnik **Matija Zadavec**, ki preživlja svoja večerna leta v mariborskem škofijskem domu. Kaplanoval je v Ljutomeru, župnikoval v Črenšovcih, deloval na Hotizi, mnogo hudega preстал med vojno, po vojni pa župnikoval v Starem trgu pri Slovenj Gradcu in pri Sv. Andražu v Slovenskih goricah. Slavil je zlatomašniški, nato biseromašniški in končno železomašniški jubilej. "Ves moj program je sedaj molitev, drugo me pa niti ne zanima. Živel pa bi še kljub vsemu rad. Saj veste, človek se vsega navadi, tudi življenja. Toda v božjih rokah smo . . ." je povedal, ko je imel intervju za "Družino".

PRAZNIČNO so zaživali posebni prostori ob ljubljanskem nadškofijskem dvoru na dan svete Cecilije, 22. novembra. Ta dan je bila namreč odprta razstava v zvezi s pričakovanjem letošnjega božiča: petinpetdeset izredno lepih in med njimi precej tudi dragocenih jaslje je bilo na ogled in žele so veliko zanimanja. Razstavo je priredilo uredništvo "Družine" s pomočjo ljubljanskih bogoslovcev.

Jaslje imajo vsekakor v deželi pod Triglavom domovinsko pravico in častljivo mesto v slovenski kulturi. Prav gotovo niso sebi v namen, temveč so izraz družinske vernosti, pa tudi vernosti našega naroda.

USTAVO pripravljajo za novorojeno samostojno Slovenijo ter je pri tem prišlo do hudih nasprotij. Nekateri bi radi splavu — umoru nerojenega otroka — poklonili ustavno pravico. Kaj res tudi to spada v novo ustavo, ki za črtuje pot v narodovo bodočnost? Res bi bilo žalostno, da bi splav dobil že kar po ustavi vso pravico. Mnogi temu nasprotujejo in zahtevajo ravno nasprotno: ustava naj bi varovala človekovo življenje od spočetja pa do naravne smrti. Splav je socialno zlo in noseča mati ga stori velikokrat samo zato, ker je v stiski, kasneje se ga sramuje in čuti njegovo krivdo. Ustavna pravica bi dala splavom novega zagona, kar bi bilo za narod, ki žal z rojstvi že tako nazaduje, v veliko škodo. Že tako je dosti umorov nerojenih bitij — dati to v ustavo bi bila sramota pred evropsko in svetovno javnostjo. Tudi svoboda ima svoje meje: če jo oblikujemo sami po svojih neukročenih željah, bo kmalu uslužnjila bližnjega, v našem primeru odvzela varnost nerojenemu otroku, ki ima vse človekove pravice do življenja.

GRAD V TREBNJEM na Dolenjskem je bil svoj čas last našega oltarnega kandidata Friderika Baraga,

pa se mu je odpovedal. V njem je preživel s svojo družino del svoje mladosti. Po zadnji vojni je bil državna last, zato pa ga ni nihče popravil, četudi so bila od časa do časa kaj glasna opozorila, da se na ostareli stavbi kaže bolj in bolj neprecenljiva škoda. Denarja ni bilo za takšna popravila, zob časa pa je glodal dalje. Letos v oktobru se je nenadoma zrušil severni grajski stolp in še sreča, da ruševine niso pod seboj pokopale katerega od uporabnikov krajevne ceste Trebnje-Odruga. Grad stoji v središču Trebnjega, v neposredni bližini magistralne ceste Ljubljana - Zagreb.

Morda se bo zdaj našel denar za sanacijo zgodovinske zgradbe. Pa je že tako, da je treba kar redno čakati na večjo škodo. Vzdrževanje stavbe skozi desetletja bi vsekakor stalo manj kot pa bodo zdaj popravila.

NA IGU PRI LJUBLJANI so lepo in dostojanstveno praznovali na letošnji Martinovo nedeljo, 10. novembra. A niso le počastili svojega farnega zavetnika, ampak slavili so visoki jubilej svoje cerkvene skupnosti, ki je dočkala lepo starost 700 let. Ig se sklicuje na listino iz 25. marca 1291 v samostanu Bistra, ki priča o izžanski samostojni cerkveni skupnosti.

Poleg obnove cerkve za to slovesnost so se na jubilej zupljani pripravili tudi z duhovno obnovo, katere geslo ali duhovno vezilo je bilo: Poravnajmo spore v družinah in med sosedi, uredimo družinsko življenje in poskrbimo za vzgojo otrok, obnovimo osebno in družinsko molitev, sprejmimo nedeljo kot dan duhovnega počitka in srečanja z Bogom pri nedeljski maši!

V jubilejnem letu so Ižanci poleg obnove farne cerkve prenovili tudi znamenja po župniji, iz ruševin pa je vstala tudi podružnična cerkev Kraljice miru na Kureščku, ki je že pod streho in privablja vedno več tomarjev.

Naj dodam, da je kaplan na Igu lanski novomašnik, v Melbournu rojen Štefan Krampač, ki je lani pri nas ponovil svojo novo mašo. V zadnjem pismu tudi vse avstralske Slovence lepo pozdravlja in vsem vošči milosti polne božične praznike.

MARIBOR poroča, da je Glažek vinčka naslov narečni popevki, ki jo je žirija izbrala kot najboljšo na letošnjem 24. festivalu narečnih popevk. Zapel jo je Lado Leskovar, avtorja pa sta Mojmir Sepe in Fran Milčinski - Ježek. Občinstvo pa si je izbralo pesem Muaje pesmi, muaje želje, ki sta jo zapela Edvin Flišer in Dušan Kobal.

V CANKARJEVEM DOMU v Ljubljani je bilo leto prvo slovensko tekmovanje mladih organistov. Nastopili so v dveh kategorijah, meja pa je bila dvaj-

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

set let starosti. Zmagovalca sta bila Ana Kržan in pa Klemen Karlin ter sta si s tem pridobila pravico tekmovanja na II. evropskem tekmovanju mladih organistov, ki bo prihodnje leto prav tako v Ljubljani.

LETA 1941 so laški pripadniki Hitlerjugend podrli kongresni križ na Humu, strmi kalvarijski vzpetini nad Laškim, zdaj - po preteku pol stoletja - pa ga je katoliška mladina zopet postavila. Ni bilo ravnno lahko prenesti na ramenih na vrh Huma (585m) po strmih stezicah 16 vreč cementa (po 50 kg), 90 kg težko okovje, 200 kg peska in blizu 1000 litrov vode. Res simbolična poravnava v času, ko veliko govorimo o spravi. Nič manj zgovorno pa je dejstvo, da so izkop in betoniranje opravili trije muslimani in dva pravoslavca.

Novi križ (1320 kg) je pripeljal tovornjak, beli helikopter letalske enote slovenske milice Brnik pa je nato s križem poletel na vrh Huma.

THE SLOVENE LETTER

je nova informativna revija, ki jo izdaja
AVSTRALSKA SLOVENSKA KONFERENCA.
Se želite seznaniti z njeno vsebino?

Sporočite nam svojo željo in vam pošljemo zadnjo številko brezplačno na ogled. Potem pa sami odločite, ali se boste nanjo naročili.

SLOVENSKO PISMO je edina revija te vrste v Avstraliji. Prinaša obilo informacij o tekočih dogodkih v Sloveniji ter med Slovenci v Avstraliji in tudi drugih zanimivosti. Izhaja šestkrat na leto.
Berite, ne bo vam žal!

Naročila pošljite na:

UPRAVA/ADMINISTRATION

Alfred Brežnik

P. O. Box 188

COOGEE, NSW, 2034, AUSTRALIA

Tel: (02)519 3933 - Fax: (03)550 1378

SVETO PÍSMO

ODLOMEK MESECA

LUČ SVETA

Z danšnjim odlomkom prihajamo do zadnje številke letošnjih Misli in tako tudi do zadnjega razmišljanja v tej rubriki. Upam, da vam je uspelo odkriti skozi leto bogastvo od Boga navdihnenih besedi; še več, da ste poznali, kako nam Bog preko svetopisemske govornice odkriva pot našega življenja. Če vam je to uspelo, potem gotovo čutite, da je božja beseda živa in za vse čase primerna.

Naš zadnji odlomek je vzeti iz besednega bogoslužja na sveti večer, pri polnočni maši. Pismo je namenjeno Pavlovemu učencu in sodelavcu Titu, ki je urejeval razmere v Cerkvi na Cipru. Tit je bil iz grške družine in ga je najbrž apostol Pavel krstil ter vzel s seboj v Jeruzalem, kjer so še vedno potekali prepiri med kristjani iz judovstva in prišleki iz poganstva, češ da morajo ti najprej sprejeti judovsko obrezo. Sad teh razgovorov je bil sklep, da so vrata Cerkve odprta vsakomur, ki se da krstiti v imenu Jezusa Kristusa. Po teh zapletih je postal Tit vnet oznanjevalec evangelija, zato ga je poslal apostol na otok Ciper, v polnem zaupanju, da bo uredil razmere v skupnosti kristjanov. Po uspešnem posredovanju je odpotoval v Dalmacijo na novo misijonsko področje. To je večinoma vse, kar je znano o naslovniku pisma. Razlagalci nove zaveze uvrščajo Pavlovo pismo Titu med pastoralna pisma, ker vsebuje praktična navodila krščanskega življenja.

Pa preidimo k vsebini, za katero bo morda kdo mislil, kako je vendar zašla v bogoslužno branje svete noči. Če gledamo na božično noč brez sentimentalnosti, kaj hitro izluščimo iz vsebine nekaj stavkov, ki vzbudijo nedeljeno naklonjenost:

- razodela se je božja milost, ki prinaša odrešenje vsem ljudem,
- na tem svetu trezno, pravično in pobožno živimo,
- sam sebe je dal za nas,
- izvoljeno ljudstvo, vneto za dobra dela.

RAZODELA se je božja milost,
ki prinaša odrešenje vsem ljudem;
uči nas, da se odpovejmo
brezbožnosti in posvetnim željam
in na tem svetu trezno, pravično
in pobožno živimo,
ko pričakujemo blaženo upanje
in veličastni prihod
velikega Boga in našega Odrešenika
Jezusa Kristusa.

Sam sebe je dal za nas,
da bi nas rešil vse krivice
in zase očistil kot izvoljeno ljudstvo,
vneto za dobra dela.

Tit 2, 11 – 14

Drugo berilo pri polnočnici

Vsebinsko in pomen izbranih stavkov vam bom skušal osvetliti z zgodbo, ki jo je zapisal Anthony de Mello v knjigi *Zabja molitev*. Takole pripoveduje:

Učitelj, ki je premišljeval v votlini na Himalaji, je odprl oči in zagledal nepričakovanega obiskovalca, ki je sedel pred njim – opata zelo znanega samostana.

“Kaj iščeš?” ga je vprašal učitelj.

Opat je pripovedoval žalostno zgodbo. Njegov samostan je bil nekoč slaven po vsem zahodnem svetu. Celice so bile polne mladih kandidatov in cerkev je donela od petja menihov. Toda težki časi so prišli nad samostan. Ljudje se niso več zgrinjali tja, da bi se nahranili z duhovno hrano, dotok mladih kandidatov je usahnil, v cerkvi je postalo tiho. Ostala je samo peščica menihov in ti so s težkim srcem opravljali svoje dolžnosti.

Opat je hotel zvedeti tole: “Ali je samostan zaradi našega greha prišel od tega stanja?”

“Da,” je rekel učitelj, “zaradi greha nevednosti.”

“In kakšen je ta greh?”

“Eden od vas je mesija – preoblečen – in vi tega ne opazite.” Ko je učitelj to izrekel, je zaprl oči in se vrnil k svojemu premišljevanju.

Ves čas napornega potovanja nazaj v samostan je opatu hitreje bilo srce ob misli, da se je mesija – sam mesija – vrnil na zemljo in živi prav v njegovem samostanu. Kako to, da ga ni spoznal? In kdo bi to utegnili biti? Brat kuhar? Brat zakristan? Brat ekonom?

Brat prior? Ne, on ne; žal ima preveč napak. – Toda učitelj je rekel, da je preoblečen. Ali bi bile te napake del njegove preobleke? Če je natančno premislil, je imel vsakdo v samostanu svoje napake. In eden od njih mora biti mesija! , , ,

Ko se je vrnil v samostan, je opat zbral menihe in jim povedal, kaj je slišal. Neverjetno so gledali drug drugega. Mesija? Tukaj? Neverjetno! In vendar je bilo rečeno, da je tu preoblečen. Potem mogoče. Kaj če je to ta in ta? Ali oni tam? Ali . . .

Ena stvar je bila gotova: če je mesija tu preoblečen, ni veliko verjetnosti, da bi ga spoznali. Zato so začeli postopati drug z drugim spoštljivo in obzirno. "Nikoli ne veš," so si rekli, ko so imeli opraviti drug z drugim, "morda je ravno ta."

Rezultat tega je bil, da je ozračje v samostanu postalo polno veselja. In kmalu je prišlo na ducate kandidatov za vstop v red in zopet je cerkev odmevala od svetega in veselega petja menihov, ki so žareli od duha ljubezni.

Ob koncu zgodbe pisatelj zastavlja vprašanje v premislek: Kaj pomagajo oči, če je srce slepo?

Kristus – Odrešenik prihaja kot luč v svet naših zmešnjav in zablod in iz njih kaže pot. To ni pot moči, sile, pomembnosti ali nadvlade, ampak pot treznosti, pravičnosti in pobožnosti.

V dneh, ko postane vsako srce mehko in sprejemljivo za okolje, za bližnjega, ko razne dobrodne organizacije tekmujejo med seboj v razdeljevanju paketov, pomoči potrebnim, je najprimernejši čas za razmišljanje o enkratnosti take občutljivosti.

Ali je to sad Kristusovega učlovečenja in razodetja božje besede, ali pa samo pomiritev slabe vesti?

Ali je to pot dobrote in izkustvo ljubezni, ali bolj posledica preobloženosti naših miz, ko zaradi obilja drobtine zdrknejo z nje?

Ob rob temu postavimo Pavlove besede o razodeti božji milosti, ki prinaša odrešenje vsem ljudem. Božja milost ni enkrat letno razdajanje, je stalna pot v prizadevanju za trezno življenje. Trezno živeti pomeni vsebina in bistvenost – odprtost oči za življenje. Trezno živeti pomeni ne zapirati oči oz. ne upirati oči le vase, temveč spoznavati, da na svetu nismo sami in da je Gospodovo odrešenje namenjeno vsem ljudem.

Trezno življenje nagiba človeka k pravičnosti, za katero nam je najlepši zgled Bog sam. Kar je v naših očeh veliko, je lahko v božjih zelo majhno. Osvežimo v svojem spominu samo priliki o grešni ženi, ki jo je svet obsojal: "Kdor je brez gréha, naj prvi vrže kamen vanjo!"

Trezno življenje in k pravičnosti so nagnjeni lahko še

ljudje, ki pobožno živijo. Žal je vrednota pobožnega življenja v preteklosti dobila prizvok, ki ga ni vredna in diši po klečeplazenju, gostobesednosti pred Bogom, brez Duha, pogledu v tla brez veselja in zanosa. Vendar nam že sama beseda razloži smisel takega življenja – po božje živeti. Če bomo Odrešenika v sveti noči pričakovali samo v dolgem klečanju, ali s sramežljivim pogledom uprtim v tla, se nam kaj lahko zgodi, da njegovega učlovečenja ne bomo dočakali, ker se bo morda za čas učlovečil v bornem prebivališču zapuščenega brata, ali na bolniški postelji osamljenega človeka (morda celo našega znanca ali prijatelja). Pobožno slediti Gospodu pomeni: slediti zvezdi vodnici, angelskemu oznanilu – in priti do "revnega začetka" božje navzočnosti med nami.

Če sledimo božji milosti, ne bomo nikdar razočarani nad revščino in bedo bivališča, ki si ga Jezus izbere za svoje bivališče, nikdar ne bomo razočarani nad človekom, ki nam ni po volji, ali je samo drugačen od nas. Morda nam bo pri tem pomagala tudi vodilna misel zgoraj zapisane zgodbe o mesiju med nami: **KAJ POMAGAJO OČI, ČE JE SRCE SLEPO?**

S to mislijo tudi zaključujem letošnja razmišljanja in želim vam ter vašim družinam ter prijateljem polno božje milosti ob rojstvu Odrešenika vseh ljudi in ob novem letu 1992.

P. NIKO

SV. RAFAEL

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

SLUŽBE BOŽJE – Pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu bo tudi letos **polnočnica** na sveti večer, v torek 24. decembra. Od 10.45 zvečer dalje do 11.45 bo prilika za zakrament sprave, obenem pa si boste tudi lahko ogledali in molili pri jaslicah. Kot že nekaj let, bo tudi letos polnočnica v dvorani. Prepevajo združeni pevski zbori. Na božični dan je zgodnja sveta maša ob osmih jutraj z ljudskim petjem, ob pol desetih pa slovesna maša z zborovim petjem. – Na Štefanovo, v četrtek 26. decembra, bo sveta maša ob pol desetih dopoldne, pa tudi ob šesti uri zvečer, da bo ustrezno udeležencem našega že tradicionalnega **ŠTEFANOVANJA**, ki se prične v naši dvorani ob sedmih. Za ta veseli večer sprejemamo rezervacije najkasneje do opoldne dneva prireditve. S prireditvijo je v zvezi tudi žrebanje za "Giant Raffle" proti koncu večera. – Nedelja 29. decembra je praznik sv. Družine. Po maši bomo zapeli zahvalno pesem za konec leta in imeli blagoslov. – Na Silvestrovo (torek 31. decembra) bomo imeli pri nas mašo ob sedmi uri zvečer. – Na dan novega leta, v sredo 1. januarja, bo sveta maša ob 9.30 in ob sedmi uri zvečer. – Nedelja 5. januarja je obenem praznik Gospodovega razglasenja: maša kot običajno ob 9.30.

WOLLONGONG - FIGTREE ima redno službo božjo na 4. adventno nedeljo (22. dec.) ob petih popoldne. – Na sveti večer (torek 24. dec.) bo slovesna sveta maša ob osmih zvečer namesto polnočnice. – Na dan novega leta (sreda 1. januarja) bo izredna maša ob 11.30 dopoldne, na nedeljo 5. januarja (Razglasenje Gospodovo) pa tudi izredna ob petih popoldne. Redni maši bosta 12. in 26. januarja.

CANBERRA ima izredno službo božjo na božični praznik (sreda 25. dec.) ob šestih zvečer in prav tako ob istem času teden kasneje, na dan novega leta (1. januarja). Redna maša bo 19. januarja in 16.

februarja . . . vsako tretjo nedeljo v mesecu. Pevci ste vabljeni na pevsko vajo dvajset minut pred pričetkom maše.

NEWCASTLE ima slovensko mašo na nedeljo po božiču (29. dec.) ob šesti uri zvečer v Hamiltonu. Pred mašo bo prilika za zakrament sprave, po maši pa bomo imeli običajno srečanje v dvorani.

SURFERS PARADISE: slovenska maša bo v soboto 4. januarja ob 7.30 zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac.

BRISBANE pride za slovensko službo božjo na vrsto v nedeljo 5. januarja ob 11.30 dopoldne.

WAGGA-WAGGA – Tamkajšnji rojaki boste o prihodnji slovenski maši obveščeni. Bo enkrat v postnem ali velikonočnem času.

PERTH, W. A. – Vaš cerkveni odbor in društvo vas bosta obvestila, kadar bo pri vas spet na sporedu slovenska maša.

ŠTEFANOVANJE v Merrylandsu je bilo že prej omenjeno. Bo seveda na dan sv. Štefana, v četrtek 26. decembra, s pričetkom ob sedmih zvečer. Igral nam bo ansambel "Lipa". Rezervacijo lahko napravite osebno pri nas, ali pa preko telefona 637 7147 (cerkev), ali 682 5478 oz. preko Faksa 682 7692.

BOG PLACAJ vsem rojakom, ki skrbje za vzdrževanje našega verskega središča s sodelovanjem pri raznih akcijah in pa z darovi. Posebej Bog povrni za božične in novoletne čestitke ter darove za naše versko središče.

MIR novorojenega Odrešenika in njegovo božje varstvo naj bo z vami vsemi za božič in v novem letu. To so želje vam vsem od obeh patrov in sester.

POROKE – **Saverio Butera**, Liverpool, NSW, sin Antona in Marije r. Perri, rojen in krščen v Liverpoolu, in **Majda Korva**, Chipping Norton, NSW, rojena v Postojni, krščena v Ilirski Bistrici, hčerka Marjana in Marije r. Ličan. Prici sta bila Roberto Constanzo in Lucia DiFrancesco. – Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo 10. novembra 1991.

Peter Joseph McGee, Newtown, NSW, sin Johna in Elizabeth r. Crawford, rojen v Sydneyu, krščen v Marrickville, in **Rosanna Amalija Jurišević**, Newtown, NSW, hčerka Henrika in Ivanke r. Rojc, rojena in krščena v Messini, Italija. Priči sta bila Henrik Jurišević in Ann McGee. – Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo 17. novembra 1991.

Andrew John Golčman, Merrylands, NSW, sin Stanislava in pokojne Marije r. Kornhauser, rojen v Stanmore, NSW, in krščen v Granville, NSW, in **Mary Truden**, Merrylands, NSW, hči Ivana in Jožefe r. Poničnikar, rojena v Postojni, krščena v Starem trgu pri

Ložu. Priči sta bila Eddy Tomažič in Lenore Walker – Sv. Rafael, Merrylands, med poročno maso 23. novembra 1991.

Joseph Puszta, Seven Hills, NSW, sin Jožefa in Ane r. Nazer in **Adriana Kermec**, Merrylands, NSW, rojena in krščena v Kopru kot hčerka Feruccia in Marije r. Cesar. Priči sta bila Atila Puszta in Marija Cesar – Poveljavljenje poroke je bilo pri Sv. Rafaelu, Merrylands, 24. novembra 1991.

Omenjenim parom iskrene čestitke k sklepanju zakramenta svetega zakona. Naj jih dobri Bog spremlja in osrečuje na njih življenjski poti!

KRSTI – **Catherine Anne Modini**, Drummoyne, NSW. Oče Gerard, mati Tanya r. Gržina. – St. Mark's, Drummoyne, 20. oktobra 1991.

Alexandra Leigh Matelič, Abbotsbury, NSW, oče Leopold, mati Andra r. Preece, Botrovala sta Frank in Irene Scamarcia. – Sv. Rafael, Merrylands, 26. oktobra 1991.

Daniel Kariž, Regents Park, NSW, oče Jožko, mati Cvita r. Penova. Botra sta bila Pepi in Kata Paoleti. – Sv. Rafael, Merrylands, 26. oktobra 1991.

Daniel Žohar, Unanderra, NSW, oče Adolf, mati Anastazija r. Recek. Botra sta bila Marjan in Rhonda Majin. – Cerkev Vseh svetnikov, Figtree, 16. nov. 91.

Daniel James Puszta, Craigieburn, Victoria, oče Joseph, mati Adriana r. Kermec. Botra sta bila Nick in Vi Patuto. – Sv. Rafael, 24. novembra 1991.

Stephanie Tomažin, Croydon, NSW, oče Anthony, mati Joanne Grace r. Marsiglione. Botra sta bila Marjan in Marija Tomažin, – Sv. Rafael, 1. dec. 1991.

Novokrščenim otrokom, staršem in botrom iskrene

čestitke. Krstni zavetniki teh otrok naj bodo zanje mogočni priprošnjiki na poti krščanskega življenja!

POKOJNI – V ponedeljek 28. oktobra je rano zjutraj v Woden Valey bolnišnici v Canberri umrl **ROMAN BIZJAK**. Rojen je bil 10. februarja 1935 v Dolnji Otlici pri Ajdovščini na Primorskem v številni družini Jožefa in Jožefine r. Bolčina. V Avstralijo je prišel 13. marca 1951 in se kmalu poročil z Yvonne Lee. Rodila sta se jima dva otroka, Franc (23) in Michelle (20). Roman se je najprej zaposlil na železnici, pozneje pa pri Snowy Mountains Hydro-electric Scheme, nekaj časa tudi v Novi Zelandiji, nazadnje pa pri podjetju Monier v Canberri. Bil je veselega značaja, vedno pripravljen pomagati drugim v potrebi, tudi takrat, ko je bilo treba žrtvovati čas in denar. Odločno je zasledoval in tudi po svoje vplival na predlog, da so v Snowy Mountains postavili spomenik tistim, ki so pri gradnji tunela izgubili življenje. Tudi pri gradnji Slovenskega doma v Canberri ima pokojnik velike zasluge, bil pa je tudi zvesti član in odbornik tamkajšnjega Slovensko-avstralskega društva. – Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Janeza Vianeya, Waramanga, ACT, v sredo 30. oktobra. Ob zaključku maše se je poleg nekega avstralskega prijatelja poslovil rojak Erik Fras, ob odprtem grobu na pokopališču Gungahlin pa se je od pokojnika poslovil tudi življenjski prijatelj, bivši senator Tony Mulvihill. – Roman zapušča poleg že omenjenih najbližjih še sestre Lidijano Švigelj, Ano Clanfield in Wilmo Kavčič ter brata Daria, brat Franco pa je umrl v detinskih letih. Oba starša sta že pred leti umrla v Sydneyu.

V torek 29. oktobra je v bolnišnici sv. Jožefa v

Sydneyski letošnji prvoobhajanci od leve proti desni: Jani Gerič, Natalie Kopše, Natalie Dekleva, Amanda Andrejaš, Carla Johnson, Mateja Žaja, Mary Šajn.

Auburnu umrl JANKO KENDA. Rojen je bil 28. marca 1923 v vasi Čiginj, župnija Volče pri Tolminu, kot sin Franca in Alojzije r. Muniha. V Avstralijo je dospel 17. aprila 1950. Tri leta pozneje se je poročil z Angelo Rustja, po rodu iz Škrilja na Vipavskem. Rodili so se jima trije otroci: Edy, Judy in Helen. Po smrti žene leta 1972 se je Janko po dveh letih poročil z Vero Kos, doma iz župnije Ročinj. — Bolan je bil okrog osem mesecev. Dva tedna pred smrtjo je prejel svete zakramente in potem se večkrat sveto obhajilo. Tako smemo upati, da je bil lepo pripravljen za odhod v večnost. — Sožalje ženi Veri, sinu Ediju in ženi Susan r. Smith, hčerki Judy Lalič, poročeni z Mirkom in hčerki Heleni Cantenary, poročeni z Julijanom, sestri Alojziji Breganti, ki živi v Liverpoolu, kakor tudi sestri Vidi Troha in Argentini. Mašo zadušnico smo imeli na praznik Vseh svetih, v petek 1. januarja, pokopali pa smo ga na livadnem delu pokopališča v Rookwoodu.

V ponedeljek 4. novembra je v Wollongongu na svojem domu v Berkeley zaključil zemsko pot FRANČEK KOKOT, rojen 12. februarja 1939 v Mariboru. Očetovo ime je Jože, po poklicu je bil rudar, mati pa je Cecilija r. Kovač. Oba sta bila po rodu iz Šmarja pri Jelšah. Franček je bil po poklicu varilec. V Avstralijo je prišel leta 1962. Kot dober delavec je bil zaposlen nazadnje pri podjetju Transfield, prej pa nekaj časa v Newcastleu in Whyalli, S.A. Zadnja tri leta je bolehal na srcu in se zdravil v bolnišnici v Wollongongu kakor tudi v Prince Henry bolnišnici v Sydneyu. Z zdravniško pomočjo si je toliko opomogel, da je zadnjih devet mesecev spet lahko opravljal svoje delo. Bil je vesele narave — list zelene Štajerske — in se je rad povešil s svojimi prijatelji. Vse potrebno za pogreb je organiziral njegov najbližji prijatelj Jože Bojc. Po pogrebnih maši v Figtree — v petek 8. novembra — je bil pokopan na Lakeside pokopališču, Dapto.

V sredo 13. novembra je v Westmead bolnišnici izdihnila DANICA KARBIČ r. Kristan. Njena rojstna vas je Rakulik (Hruševje pri Postojni), kjer je 24. septembra 1922 zagledala luč sveta. Njen oče je bil Janez Kristan, mati Frančiška r. Vadnjal. Leta 1952 se je v Trstu poročila z Dušanom Karbič, po rodu iz Ormoža — umrl je letos 24. aprila. Danica je dolge mesece bolnega moža skrbno negovala na svojem domu, pred sedmimi meseci pa je sama zbolela za leukemijo in je bila dolgo časa v bolnišnici. K moževemu pogrebu je prišla naravnost iz bolnišnice ter se je takoj tja tudi vrnila. Vdano je prenašala svojo bolezen, redno prejela sveto obhajilo in bila tudi vključena v krajevno župnijo Kraljice miru v Greystanes. Pokopana je bila na Northern Suburbs Cemetery, Ryde, v grob svojega moža. Zapušča hčerko Darjo in sina Duška.

V nedeljo 8. decembra je angel smrti zopet obiskal Canberro: v Calvary Hospitalu je v ranih jutranjih urah umrl rojak ANTON ŽITNIK, rojen 28. decembra 1916 v vasi Vintarjevec, Šmartno pri Litiji. Pred prihodom v Avstralijo je bil zaposlen kot mizar na jugoslovanski ladji. V Avstralijo je prišel okrog leta 1954 in bil najprej zaposlen pri gradnji hidrocentrale v Snowy Mountains. Svoj dom je imel v canberrskem okraju Downer. Komaj pred dvema mesecema je začutil bolečine v nogah in zdravniki so ugotovili raka na limfatičnih žlezah in na kostnem mozgu. Bolezen je tako hitro napredovala, da ni bilo več časa za kemoterapijo. Prvega decembra je prejel sveto maziljenje. Toni je rad prihajal k slovenski maši, če je le dobil prevoz. Ostale nedelje pa je bil redno pri maši v najbližji cerkvi v Watsonu. Rad je tudi pomagal drugim in je sodeloval pri številnih dobrodelnih akcijah. Pogrebno mašo smo imeli v sredo 11. decembra v farni cerkvi v Watsonu, grob pa je dobil na pokopališču Gungahlin, Mitchell.

Vsem sorodnikom naših pokojnih izrekamo iskreno sožalje Naj jim bo Bog Sveti Duh Tolažnik uteha ob izgubi svojcev. Pokojne pa naj Gospod sprejme v svoj mir!

UČENJE SLOVENŠČINE je pogoj, da bo naša skupnost v Avstraliji še dolgo živela. Slomškova šola v Merrylandsu sprejema otroke od 1. do 6. razreda osnovne šole. Vpisovanje bo v soboto 1. februarja. Takrat bodo starši odločili, ali naj bi bil v novem šolskem letu pouk ob sobotah ali v petkih.

Vpisovanje za slovenski pouk na gimnaziji bo isti dan (1. februarja) v Girls High School, Mona Street, Bankstown. Nujno je, da se vsi naši dijaki in dijakinje vpišejo v 7. razred, tudi oni, ki so to desedaj opustili. Dijaki višjih razredov se tudi lahko vpišejo, dose danji dijaki pa naj vztrajajo do mature. Starši naj ne popustijo pritisku njih otrok, ki imajo veliko izgovorov za pouk slovenščine. Kasneje vam bodo hvaležni.

Važen je tudi študij slovenščine na Macquarie univerzi. Vpisovanje je do 15. januarja, za drugi semester pa do 4. junija 1992. Vse informacije dobite pri Registrarju na univerzi (telefon 02-805 7111). Na razpolago je akademski, neakademski in dopisni študij. Glede Slovenian Studies Foundation Trust pa dobite vse informacije pri Mariji Senčar (telefon 02-523 5510).

P. VALERIJAN

BOŽIČ VABI DOMOV

ZA BOŽIČ vse hiti domov. Vsa letala so zasedena, avtobusi polni, na vlakih gneča. Vsi imamo isti cilj: DOM. Ni nam mar gneče, zmešnjave, zamud: k sebi stiskamo pisane zavoje, veselo vznemirjeni v pričakovanju. Smo kot ptice, ki jih žene nagon. Lačni smo bližine svojih domacih.

Če smo si že ustvarili lastno ognjišče in imamo odraščajoče otroke, jih pričakujemo, kdaj se bodo vrnili. Takrat se spomnimo božičev iz otroških let. Od napetega pričakovanja smo zviti v dve gubi zadrževali sapo, da smo mogli prisluškovati skrivnostnemu šelestenju svilenega papirja in zvenu čudes, s katerimi so starši pričarali na sveti večer božično drevo in darove pod njim. Ali pa se spomnimo kakšnih posebnih božičev, ki so kot kažipot v življenju družine.

Posebno drag mi je spomin na božič v letih gospodarske krize. Oče je bil brezposeln, mi pa razkropljeni po svetu. Moja sestra Gwen in njen mož Leon sta živela v drugi državi in sta pričakovala prvega otroka. Brat Harold je bil navdušen igralec pri nekem potujočem gledališču. Jaz sem bila najstarejša in sem se morala sama prebijati skozi šolo v osem sto kilometrov oddaljenem kraju od doma.

Tik pred prazniki mi je ravnatelj ponudil nadzorstvo v internatu med njegovo štirinajstdnevno odsotnostjo. Za to bi dobila petdeset dolarjev. Zame celo premoženje! "Tako zelo potrebujem denar, ljuba mami! Vem, da boš razumela, če ne pridem za praznike," sem pisala materi.

Njen odgovor me je presenetil: tudi drugi ne bodo mogli priti. Z očetom bosta sama, le najmlajši brat, ki je še doma, bo z njima . . .

Naš prvi božič, ko ne bomo skupaj! Ko so po stopnišču internata odmevali božični zvoki in se je po hodnikih razlegal vesel smeh in klepet deklet, ki so se odpravljala domov, je postajal moja bolečina še večja.

Drugo noč, ko so bile spalnice že skoraj prazne, me je po telefonu poklicala sestra. "Gwen!" sem dahnila. "Kaj se je zgodilo?" (Takrat so bili meddržavni telefonski pogovori skoraj samo v nujnih primerih.)

"Poslušaj! Leon je za svojo staro škatlo dobil nov dinamo in mislim, da se bova lahko pripeljala domov. Tudi Haroldu sem že telefonirala. Če nam pride do pol poti naproti, se bo naprej peljal z nama. Toda nobenemu ne povej, da bodo presenečeni. Marjorie, tudi ti moraš priti!"

"Oh, Gwen, kako rada! Ampak topot res ni mogoče."

Ko sem odložila slušalko, sem se slabe volje vrnila v sobo. Za trenutek mi je postala pravi zapor. A malo kasneje še isti večer je spet zazvonil telefon in me zbudil iz sanjarjenja. Bil je ravnatelj. Odločil se je, da bo vseeno zaprl internat za praznike in me ne potrebuje. Srce mi je

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$26.— Marija Teklič, Anton Špiclin;
\$16.— Zorina Maurič; \$15.— Marija
Kokl; \$12.— Marta Kobe, J. Kavčič,
Boža Česnik, Alojz Filipič, Angel
Juriševič, Jean Pevc, Stanislav Mer-
sel, Ivan Majcen, Marija Beljan, Ma-
rija Birska, Marija Štavar; \$11.— Iva
Basioli; \$10.— Slavko Koprivnik;
\$9.— Zlata Arhar, Majda Guštin;
\$6.— Slavko Pekol; \$5.— Martin Be-
lec; \$4.— Anica Buchgraber, Helena
Hilla, Franc Kološa; \$2.— Ivan Mer-
var, Stojan Može, Lidija Čusin, Gu-
sti Glavnik, Emil Celin, Lojzka Mu-
gerli, Wilma Gayfer, Albina Konrad,
Franc Ibič, Bruno Pavšič, Kati Hart-
ner.

V POMOČ MISIJONOM
IN NAŠIM POSINOVLJENIM
MISIJONARJEM:

\$400.— Stojnica v Merrylandsu;
\$100.— Viktor Matičič z druž. (za
lačne); \$40.— Slavko Koprivnik (za
lačne namesto božičnih voščil svo-
jim znancem); \$30.— Marija Kužnik
z družino (namesto božičnih voščil
svojim znancem); \$20.— druž. Jože
Gosak (božični dar najbolj lačnim),
Vinko in Rajko Jager (božični dar
potrebni). Frančiška Selak (za
uboge); \$10.— N. N.

MATERI TEREZIJ
ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$20.— N. N. (božični dar); \$10.—
N. N.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

Vsem slovenskim rojakom
širne Avstralije
in njihovim organizacijam
želi ob prazniku miru
obilo iskrenega razumevanja
in skupnega dela za narod,
v novem letu 1992
pa obilo uspehov za isti cilj,
v korist naši skupnosti
in samostojni Sloveniji!

AVSTRALSKA
SLOVENSKA
KONFERENCA
in njeni Narodni Sveti

V CANBERRI, naši avstralski prestolnici, že od avgusta letos obstoja posebna skupina članov avstralskega parlamenta, ki si je nadelala ime **Parliamentarians for Croatia and Slovenia**. K tej skupini prijateljev naše in hrvaške rodne domovine spadajo pripadniki raznih strank, ki pa jih veže v eno zadeva naše neodvisnosti, do katere ima po vseh demokratskih načelih sleherni narod osnovno pravico. Dne 23. avgusta je bil za voditelja teh prijateljev Slovenije izvoljen **Dr. Andrew Theophanous MP**, za njegovega namestnika senator **Brian Harradine**, za tajnika pa **Paul Filling MP**.

Avstralski Slovenci smo veseli te pozornosti, četudi marsikaj ostane le pri obljubah, nekaj je pa le storjenega. Že dejstvo, da se o naši zadevi govori tako v senatski kot v poslanski zbornici, ima za nas svojo vrednost. Zadeva ne sme zaspati, ampak korak za korakom pripeljati do srečnega konca — priznanja samostojne Slovenije.

poskočilo od veselja in v upanju, da nisem še nič zamudila. Morda bi se lahko peljala z dekletom iz pritličja, ki je iz mojega mesta in se odpravila domov. Stekla sem v njeno sobo. Rekla mi je, da je avto sicer že poln. Toda če nimam nič proti, lahko sedim kateri na kolenih . . . Njen oče spodaj že čaka.

Stlačili smo se v avto. Pričelo je snežiti. Vso noč smo se vozili. Peli smo in se stiskali drug k drugemu, da nam je bilo toplo, kajti avto je bil brez grelca. A nam je bilo vseeno. Kako tudi ne, saj smo se peljali domov!

“Marjorie!” Mati je odprla in stala na vežnih vratih ter z rokama pridrževala dolgo haljo, ki se je vlekla za njo. Srebrnkastočrni lasje so se ji usipali na hrbet. Od presenečenja je široko razprla oči, potem pa so ji zažarele v nepopisni radosti. “Oh, Marj, da si le prišla!”

Nikoli ne bom pozabila teh oči in objema njenih rok, ki so bile tako nežne in tople po vsem tistem strupenem mrazu. Noge so mi bile od vožnje otrple, toda ogrele so se mi, ko so me starši nahranili in me poslali v posteljo.

Prebudilo me je zvončkljanje zvončkov, ki jih je oče vsako leto obesil za praznike na vežna vrata. In pa glasno vpitje najmlajšega brata: “Harold! Gwen! Leon! . . .” Vzkliki presenečenja, pozdravljanja, smeh, poljubi, vprašanja . . . Končno smo se vsi zbrali za kuhinjsko mizo kot nekoč in si pripovedovali, kaj vse smo doživeli.

“Moral sem z avtostopom prav do Peorije,” je veselo oponesel najstarejši brat. “jaz, slavni igralec!” Dvignil je nogo s sicer elegantnim čevljem zadnje mode, s katerega pa je visel podplat. “V teh sem hodil.”

“Ni hudir! No, pa si le prišel!” Očetov obraz je zažarel. Nato pa ga je nenadoma zlomilo — očeta, ki ni zlepa jokal. “Skupaj smo, hvala Bogu!”

Od tega čudovitega božiča dalje smo bili skoraj ob vsakem srečni.

+

Dokler so odraščali moji otroci, smo bili vedno skupaj za praznike. Nekoč pa se je zgodovina ponovila. Eden od otrok, ki so bili raztreseni po vsem svetu, se ni mogel vrniti domov. Da je bila stvar še bolj žalostna, je moral moj mož nujno in nepričakovano odpotovati v Florido zaradi važne operacije, ki ni mogla čakati. Odločno je vztrajal, da z najmlajšo hčerko ne hodiva za njim. “Ravno zato ne, ker je božič!” je pribil in objubil vrnitev čim prej po praznikih.

Kot nekoč moji materi, je tudi meni ostal v gnezdu le še en piščanček, najmlajša Melanie, ki je imela šele štirinajst let. “Saj se bova lepo imeli,” me je skušala tolažiti ob očetovem službenem odhodu.

Vsak večer sva v kaminu zakurili močan ogenj, hodili v cerkev, zavijali darila in hlinili vesel obraz. Dan pred božičem pa sva obe planili v jok.

“Mami, ni prav, da je očka sam tam doli!”

“Vem!” sem skoraj čakala na ta njen izbruh.

Stekla sem k telefonu. Na letalo ni bilo niti misliti, le še dve mesti na vlaku, ki vozi v Miami, sva dobili. Skoraj histerični od veselja in olajšanja sva pometali stvari v potovalki. Kakšen sveti večer! Vznemirjeni kot dva grešnika sva se stiskali skupaj na udobnih sedežih brzečega vlaka. Melanie je na okno obesila droben venček. Opazovali sva neskončno pokrajino, ki je švigala mimo v ritmičnem udarjanju koles. Mesta in naselja so poplesavala v soju božičnih drevesc. Avtomobili, pokrajine in ljudje — povsod hiteči ljudje. Vsak od njih je imel svojo pot, na katero ga

je gnala ljubezen ob prazničnem razporeženju.

Nazadnje sva s hčerko omagali in zaspali. Nekaj ur kasneje sem se prebudila in okrog mene je bilo vse nenavadno tiho. Vlak je stal na postaji. Dvignila sem zaveso in pokukala skozi okno. Bili smo v majhnem mestu. Vse je bilo mirno, zapuščeno, le še nekaj luči je gorelo. vzdolž samotnega, golega drevoreda je koračil osamljen popotnik. Bil je mlad fant pod mornarsko vrečo, obešeno čez ramena. Domov gre. Skoraj bo doma, se mi je utrnila misel.

Spraševala sem se, če ga kdo pričakuje, če sploh kdo ve, da prihaja. Srce mi je zatrepetalo zanj, kajti nenadoma je bil moj lastni sin in jaz sama – srce vseh nas, ki nas vsako leto znova žene z nepremagljivo močjo vedno isti klic: **DOMOV!**

Zakaj se ravno za božič tako nehote vračamo domov? Mora že biti nekakšen globlji, psihološki razlog za to. Morda podoživljamo nekdanjo zgodbo o možu in ženi ter njunem prihajajočem Otroku? Skupaj z osličem so se trudoma vlekli proti cilju svojega potovanja – Betlehemu. Jožef se je moral vrniti v svoj rojstni kraj. Dolgo, naporno potovanje čez judovske gore je bilo hkrati potovanje nekega življenja rojstvu naproti. Torej ni nič čudnega, da nas sleherni božič žene domov. Ali se mar na neki način ne spominjamo ob vsem tem tudi lastnega rojstva, svojega potovanja v življenje, svojega srečanja s starši, svojih prvih božičev z ljudmi, ki so nas imeli radi?

Otrok, ki je bil rojen na ta prvi božič, je postal človek in nas je naučil marsikaj pomembnega. Toda sporočilo, ki je ostalo v nas najgloblje zasidrano in ki nam vliva največ upanja in tolažbe, je tole: imamo dom, kamor se lahko vračamo, in imeli bomo enkrat tudi zadnje domovanje tam, kjer bomo za vedno združeni s tistimi, ki jih ljubimo.

MARJORIE HOLMES

PASTIRSKA

*Pastirji, na plan, na plan!
Pri nas je že dan,
vse zarje sijó,
vse ptice pojó,
pri nas je že dan.*

*Pastirji na plan, na plan!
Polnočna skrivnost
je vse nas zbudila,
brezmejno radost
med nas je razlila.*

*Tam v hlevcu je Bog
ko droben otrok ves ubog
prišel na svet
vseh zlob nas otet.*

*Vstanimo, vstanimo
in k njemu hitimo
in ga molimo,
srce mu izročimo!*

Stanko Janežič

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (8) 346 9674

LETOŠNJI božični razpored je sledeči:

V ponedeljek 23. decembra zvečer ob 7.30 je skupna priprava na spoved, starejši v cerkvi, mladina v dvorani. – Priložnost za posamično spoved bo na božično vigilijo (torek 24. dec.) ves dan. Na sam božični praznik ni spovedovanja.

Na sveti večer opolnoči bo slovesna polnočnica, med katero bo prepeval mešani zbor.

Na božični praznik (sreda 25. dec.) sveta maša ob desetih. Med mašo bo ljudsko petje božičnih pesmi.

Nedelja bo božiču (29. dec.) je praznik SVETE

DRUŽINE, ki je zavetnica našega središča. Maša bo kot običajno ob desetih.

Na staro leto zvečer ob sedmih sveta maša v zahvalo za vse prejete dobrote v letu 1991.

Na novo leto bo praznična maša ob desetih. Med mašo bomo prosili za božje varstvo v letu 1992.

Našo zavetnico SVETO DRUŽINO bomo s praznovanjem počastili na prvo nedeljo v januarju, ko bo z nami zopet adelaidski nadškof. Zato vsi prijatelji slovenskega verskega središča posebno lepo vabljeni. Po maši bomo imeli B.B.Q., katerega prihod je namenjen kritju stroškov barvanja zunanjih lesenih delov cerkvene zgradbe.

Dne 17. oktobra je v krogu svojih najožjih prijateljev gospa **Karolina Cargo** praznovala svoj osemdeseti rojstni dan. Hčerka Nada je mami napravila presenečenje – hotela se je oddolžiti za vso njeno materinsko skrb in ljubezen. Najprej je bila maša na domu, po maši pa med prijetnim klepetom domača zakuska. Jubilantka je dobrotnica našega misijona od vsega začetka in tudi na Misli je naročena prav od prvih letnikov. Hčerka Nada pa se rada spominja p. Bazilija, ko je še

prihajal v Adelaido. – Čargovi mami iskrene čestitke v imenu našega verskega središča: Bog vas živi! (Naj k tem čestitkam dodam svoje tudi jaz, saj so mi Čargovi v zelo lepem spominu! - P. Bazilij)

Prvega decembra sta si pred oltarjem naše cerkve in pred našo skupnostjo obljubila zakonsko zvestobo **Rozi Ahlin** in njen življenjski drug **Steven Shaun Smith**. Mlademu paru želimo na pot skupnega življenja obilo zdravja, razumevanja in ljubezni. Ahlinov Ignac je s ponosom pripeljal svojo hčerko pred oltar; je eden nasih zvestih članov skupnosti, ki je vedno na razpolago, kadar koli potrebujemo njegovo pomoč. Prepričan sem, da bo Rozi ponesla v skupno življenje vsaj nekaj teh vrnil, ki jih imata mama in oče: vernost, pridnost in predanost narodnim izročilom. Poroka je lepa priložnost, da se Ahlinovim iz srca zahvalimo za vse!

Na nedeljo 8. decembra smo imeli v naši cerkvi tradicionalno **miklavževanje**. Udeleženci lahko povedo, kako prijeten je ta Miklavžev obisk. Ignac Ahlin, ki že nekaj let odlično predstavlja nebeškega dobrotnika, je tudi letos vlogo odlično opravil. Med otroki je bilo veliko veselja, pa tudi nekaj solz in strahu, saj je Ivančičev Filip kot parkelj s svojimi vilami poskrbel za to. Po končani predstavi v cerkvi so bili otroci obdarjeni še v dvoranici s slaščicami. Vsem ki ste sodelovali in s svoje strani pripomogli za prijetno razpoloženje, Bog plačaj!

To pa ni škof Pirih, ampak Miklavž s spremstvom

Med **NAŠE POKOJNE** smo 3. novembra vpisali **GABRIJELA PIRCA**, ki je v starosti 60 let umrl v Queen Elizabeth Hospitalu v Woodville. Pokojnik je bil rojen 21. maja 1931 v Vojščici na Krasu. V Avstralijo je prišel leta 1954 z ženo Pavlo r. Maglica ter sta si v Adelaidi s pridnostjo pripravila svoj dom. Gabrijel je bolehal zadnji dve leti. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi 16. novembra, zdaj pa čaka vstajenja na Centennial Parku. Poleg žene Pavle zapušča hčerki Rosemary in Suzano ter tri brate, od katerih je med nami Gracijan. Vsem izrekamo iskreno sožalje, pokojnika pa priporočamo v molitev.

V juniju letos smo pokopali moža Ivana, dne 14. novembra pa je odšla za njim tudi njegova žena **GABRIJELA SUŽNIK**. Umrla je v Daw House Hospice, lepo pripravljena na srečanje z Bogom. Pokojnica je bila rojena dne 1. marca 1928 v Zagrebenu pri Laškem v Rojčevi družini. V Avstralijo je pripotovala s svojo družino 13. aprila 1950. Tu je spoznala Ivana Sužnika ter se 1956 poročila. Hčerko Elizabeth sta lepo vzgojila. Zdravniški pregledi so pred kakima dvema letoma odkrili raka, ki se je širil dalje in končno zahteval svojo žrtev. Od pokojnice smo se poslovili v naši cerkvi, kamor je tako rada zahajala, dokler je pač mogla: dne 16. novembra smo jo iz cerkve pospremili na božjo njivo Centennial Park, v grob, kamor smo nedavno položili moža Ivana. Blaga pokojnica poleg hčerke zapušča še sestri in brate. Vsem iskreno sožalje, pokojni Gabrijeli pa večni pokoj pri Bogu!

Prvič, kar obstoja naš adelaidski misijon, smo imeli dva pogreba na en dan. Res žalosten dan za našo tukajšnjo narodno skupnost.

V domovini pa je odšla 27. avgusta letos k Bogu po plačilo v Zabičah pri Ilirski Bistrici **TEREZIJA BOŠTJANČIČ**, mama gospe Olge Poklar. Pokojnica je že v mladih letih izgubila moža in dva sinova, pa je z ljubeznijo in trpljenjem sama lepo vzgojila šest svojih otrok. Dokaz za to nam je hčerka Olga, ki vedno rada pomaga pri cerkvi. Enako njena hčerka Rosemary, ki je že nekaj let tudi izredna delilka svetega obhajila, pa tudi pri radijskih oddajah rada priskoči na pomoč. Naj pokojna mama in stara mama Terezija počiva v miru božjem, domačim pa – čeravno malo kasno – iskreno sožalje.

Radijska oddaja v priredbi našega verskega središča je vsako drugo sredo v mesecu.

Vsem rojakom širne Avstralije, zlasti pa seveda našim adelaidskim Slovencem in Slovincem v Perthu, želim zares blagoslovljene božične praznike, v novem letu 1992 pa vsem obilo božjega varstva in božjega miru. – P. JANEZ

Z VSEH VETROV

MED OSEBNOSTMI, ki si najbolj prizadevajo za konec vojne na Hrvaškem, je gotovo papež Janez Pavel II. Dne 17. novembra je zopet izrekel enega svojih številnih pozivov. Pozval je vse odgovorne, naj takoj končajo prelivanje krvi in začno "odkrita pogajanja za ustrezno rešitev iz sedanje tragedije". Vse prebivalce nekdanje Jugoslavije je povabil, naj z dobro voljo premagajo ovire sovraštva. Vsi naj skušajo ustvariti nove odnose mirnega sožitja in razgovorov. "Prebiti je treba zapleteni krog sovraštva," je dejal med drugim. "Zahtevamo mir in pravico za vse, ne glede na njihovo narodnost in vero!" Ob molitvenem dnevu rimske škofije za mir na Hrvaškem je papež spomnil, da je apostolski sedež pred in po začetku "te krivične in grozovite vojne" izrecno zahteval spoštovanje pravic vseh jugoslovanskih narodov.

ANGOLA dela obracun, ki je kaj grozljiv. V šestnajst let trajajoči državljanski vojni je v Angoli izgubilo življenje 350.000 ljudi, med njimi tudi štirideset tujih in domačih misijonarjev. Poleg grobov je vojna za sabo pustila 70.000 invalidov. V tujino je pobegnilo 400.000 ljudi, iz domačega kraja v druge predele države pa se je odselilo dva milijona prebivalcev. Ujetih ali odpeljanih iz delavnih mest je bilo 68 tujih in domačih duhovnikov, redovnikov in bogoslovcev; srečni so tisti, ki so ostali pri življenju.

V Angoli živi devet in pol milijona prebivalcev. Od tega je katoličanov 55 odstotkov, 9 odstotkov pa je protestantske vere. Ostali prebivalci so večinoma člani domačih naravnih verstev.

PATRIARH PAVLE II., poglavar Srbske pravoslavne cerkve, je imel pogovor za beograjsko Politiko. Odločno se je zavzel za pravico jugoslovanskih narodov do samoodločbe. Po njem se morajo ti narodi svobodno odločiti, ali bodo še naprej živeli v skupni državi ali ne. In to se mora zgoditi na miren način, v soglasju med seboj. Nikomur se ne sme vzeti osnovna pravica do samoodločbe. Visoki predstavniki srbskega, hrvaškega in slovenskega naroda so se leta 1918 odločili, da bodo v miru živeli v skupni državi. Če sedanji predstavniki menijo, da je bolje iti naražen, potem naj to storijo na human način, kajti "ločitev je boljša kot medsebojno pobijanje". Po patriarhovem mnenju sta za sedanji položaj v Jugoslaviji kriva nasilno gospodovanje enostranskega sistema in donedavna totalitaristična prisila, ki sta prepreče-

vala reševanje narodnostnih vprašanj in medsebojnih težav.

PROSTOZIDARSTVO bi danes nekateri radi spremenili v nekako dobrodelno organizacijo, v kateri si člani pomagajo med seboj. Tako splošno in kaj površno mnenje o framasonih je tudi pri nas v Avstraliji. V resnici pa le ni tako. Mnogo stvari se dogaja po svetu, katerih ozadja ne vemo, lahko pa sumimo in sklepamo, da je za njimi organizirana sila. Nedavno sta dva ugledna rimska jezuita v reviji *Civiltà cattolica* objavila članek, v katerem dokazuje, da je krščanska vera nezdružljiva s filozofijo in religijo prostožidarstva. Versko razumevanje prostožidarjev temelji na čisto razumski podstati in se od-poveduje "vsakemu razodevanju Boga in cerkveni avtoriteti ter tradiciji". Zaradi teh nezdružljivosti in naukom prostožidarjev se Cerkev uradno mora držati proč. Načelno stališče do prostožidarstva je kongregacija za verski nauk objavila v novembru 1983.

PRVIČ bo britanska državna organizacija z imenom "Angleška dediščina" prispevala svoj delež za obnovo pomembnih cerkvenih umetnostno-zgodovinskih spomenikov. Tako bodo najprej z njeno pomočjo obnovili tudi pet katoliških stolnic. Objavljeno je bilo, da je na listi 61 stolnic (42 anglikanskih in 19 katoliških), ki čakajo na pričetek obnovitvenih del s finančno pomočjo te državne ustanove.

Zob časa je težko ustaviti. Tudi naš melbournski nadškof Little je nedavno objavil, da stolnica svetega Patrika nujno potrebuje obnove, sicer bodo stroški še večji. Samo nujna popravila bodo zahtevala ducat milijonov dolarjev. Verniki nadškofije, ki ob tem zmanjujejo z glavami, pozabljajo, da je stolnico gradila le skromna peščica irskih katoličanov. Na nas pa je, da to dragoceno dediščino ohranimo bodočim rodovom.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je nedavno poudaril, kako pomembna je človekova skrb za čisto in zdravo okolje. Nadaljnje uničevanje narave je treba skrbno preprečevati, saj že ves svet trpi zaradi negativnih posledic napačnih ekoloških odločitev.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DRAGI STRIC!

Kot vidite, nismo začeli pismo z "Dragi Striček", ampak "Dragi Stric". Zakaj ne? Mi smo študentje enajstega letnika slovenskega pouka v University High School, Melbourne. Že peto leto hodimo v šolo vsako soboto od 9 do 12.15. Pišemo to pismo, ker hočemo povabiti mladino, da se nam pridruži in se z nami uči slovenščine. Zelo je važno, da se naš jezik obdrži, ker mi opažamo, da jezik izgineva že med odraslimi, posebno pa med mladino.

Naj vam povemo nekaj od naše slovenske šole. Do sedaj ste slišali samo od odraslih in njihova mnenja. Pri slovenščini se učimo mnogo važnih stvari, kot na primer zgodovino Slovencev, zemljepis Slovenije, dosti literature in slovnice, pesmi, slovenske pogovore, slovensko kulturo in še mnogo drugih zanimivih stvari. Ni samo učenje iz knjig, ampak tudi mi sami dosti doprinesemo.

Mi zelo radi prihajamo k slovenskemu pouku ker vemo, da je važno obdržati materinski jezik, posebno tukaj v Avstraliji.

Pred enajstimi leti smo začeli Slomškovo šolo v verskem središču v Kew. Učile so nas gospa Viki Mrak

SLIKANICA
za najmlajše Kotičkarje.
Najlepša bo nagrajena.
Pošljite jo do 15. jan.!

BOŽIČNA

OGREJTE, MILI ANGELCI,
S PERUTNICAMI MEHKIMI
PRELEPO DETE V JASLIH TEH
KI V MRAZU MU ZAMIRA SMEH.

OVČICE, PRIMAKNITE SE,
OB JASLICAH STRNITE SE,
TAKO JE MRAZ, TAKO JE MRAZ
IN JEZUŠČEK DRHTI PRI VAS.

ŠE JAZ BOM STOPIL V BOŽJI DOM
IN K JASLICAM POKLEKNIL BOM,
SRCE JE MOJE TAK GORKÓ,
DA DETECE OGRELO BO.

ŠTEFAN ŠTEINER

in gospa Pavlina Pahor s pomočjo sestre Silvestre. Mi smo jim zelo hvaležni za njihov trud.

Večina od nas nadaljuje pouk slovenščine v mestu na University High School. Naša učiteljica je gospa Viki Mrak. Med tem časom smo si postali dobri prijatelji in smo zelo ponosni, da dobro obvladamo slovenski jezik.

Za konec pa še enkrat povabimo mlade, naj se nam pridružijo. Vi, dragi odrasli (starši), vspodbudite slovensko zavest (jezika) med vašo mladino.

Kakšen pa bo odziv na naše pismo, vam bomo pa pisali drugo leto že kot maturantje!

Bodite prav lepo pozdravljeni od nas vseh!

Anna Birsa Simon Grilj
Barbara Brozic David Hvalica
Belinda Marn Eric Mrak

P.S. Kaj pa Kotiček za nas – "Mladinska stran"?

Prosimo, objavite pismo tako kot smo ga napisali.

Vidite, Striček sliši tudi na ime Stric. Hvala za poslano pismo in upam, da se bo našim študentom z novim šolskim letom le še kdo pridružil. Vsi slovenski dijaki bi morali hoditi tudi k pouku slovenščine.

Opravičujem se, da sem kljub pripisu popravil nekaj napak, ki so očitno nastale pri prepisovanju "na lepo". Drugače pa pismo pohvalim in samo želim, da bi se tudi študentje večkrat oglasili. Saj je ta stran Kotiček MLADIH, ne MALIH. In vi ste še mladi – izrabite to mladinsko stran, pri kateri imam žal kaj malo sodelovanja. Pozdrave vsem! – Stric

RYDALMERE, NSW – Sedem let je, odkar je v Sydneyu Odbor za obrambo slovenskega jezika predložil navzočim na sestanku, naj bi se ime organizacije spremenilo in naj bi ustanovili bolj trajno zvezo ljubiteljev slovenskega jezika in braniteljev človekovih pravic, ki bi se imenovala ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE, skrajšano ZSA. Takrat so – zdaj že pozabljena – 'programska jedra' tako razburila slovensko javnost, da je val ogorčenja dosegel tudi nas v Avstraliji in drugod po svetu. Učinek programskih jeder pa je bil povsem drugačen, kot so načrtovali beograjski jugoslovenarji. Predramila se je duša slovenskega naroda, ker je bil napaden jezik, njegova nedotakljiva trdnjava. Slovenci smo zapisali v zgodovino in v obraz povedali tujemu gospodarju: "To je pa dovolj in že preveč!"

V Novi reviji st. 57 je bil izdan SLOVENSKI NACIONALNI PROGRAM, s katerim se je zarisala črta: ali se osamosvojimo, ali je po nas!

Po nas bi že bilo, če bi slovenskim pisateljem doma in Zvezi slovenske akcije po svetu ne prisluhnili vsi Slovenci in skočili na noge, pripravljeni braniti svoj jezik in svojo deželo. Pisatelji okoli Cankarjevega doma v Ljubljani so tvegali svojo prostost, kakor je napisal eden od njih v Novi reviji 57: danes vemo, kaj pišemo, za jutri ne vemo, kje bomo.

Člani ZSA po svetu smo tisti čas požrli marsikatero neprijetno obtožbo, češ, kaj se mešamo v tujini s slovensko politiko. Kdor je razumel in gledal naprej, pa se ni dal motiti. V srcu Slovencev je vzkliknila parola: SLOVENIJA, MOJA DEŽELA! Geslo ZSA je odmevalo iz najbolj oddaljenih krajev sveta, kjer bivajo Slovenci: ŽIVI NAJ SLOVENSKA BESEDA!

Programska jedra so šla v koš, rdeča zvezda na oskrunjeni slovenski zastavi je izginila. ZSA je razglasila svoje zahteve za slovenski narod in izdala dve številki "Moje Slovenije".

Medtem je prišlo do plebiscita, omahovalci so se opredelili in Prešernova Zdravljica je postala slovenski narodni manifest. Pripravil se je SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES, proglasila se je samostojnost Slovenije, med zasedanjem kongresa je Slovenijo napadla JLA z nepričakovanim rezultatom: premoč se je morala umakniti odločni volji neoboroženega naroda. Iz Slovenije je JLA pobrala šila in kopita in slovenski narod je zadihal v novi dan, o katerem je sanjal Prešeren in vsi Slovenci za njim. Na Triglavu je zaplapolala čista slovenska zastava. Po celi Sloveniji, v Argentini, v Avstraliji, v Kanadi in kjerkoli bivajo slovenski sinovi in hčere, se je zapela zahvalna pesem Hvala večnemu Bogu!

Zares! Hvala Bogu in vsem Slovincem, ki so vendar enkrat pokazali, da morejo biti enotni, ko pride skrajna sila.

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Ali ni tako prav?

Prav je: hvala Bogu, Mariji Pomagaj in tudi vsem članom ZSA, ki so na neštete načine sedem let vplivali na ljudi in dvigali slovensko moralo.

"Ko nas bo podpisanih dva milijona," je izjavil tajnik ZSA leta 1985, "bo naloga ZSA dopolnjena."

In tako se je tudi zgodilo.

Cilj ZSA je bil dosežen. Molitev, ki je bila objavljena v drugi številki "Moje Slovenije" pred tremi leti, je bila uslišana. Plebiscit in kongres sta pokazala, da je slovenski narod sposoben skupno podpisati, in kri slovenska je podčrtala, da smo dozoreli za samostojnost.

NAJ ŽIVI SAMOSTOJNA SLOVENIJA!

Ivan Kobal

NOVA ŠTIFTA na Dolenjskem – Dne 15. avgusta smo praznovali 350-letnico blagoslovitve temeljnega kamna svetišča Marije Vnebovzete. Za svoj praznik je Marijino romarsko svetišče dobilo novo obleko. Cerkev je začel obnavljati že p. Niko, obnovo pa smo po njegovem odhodu v Avstralijo nadaljevali.

V imenu vseh Marijinih častilcev in v svojem imenu se vam za darove, ki so prišli iz daljne Avstralije, lepo zahvaljujem. Bili so nam v veliko pomoč. Posebno se zahvaljujem rojakom iz Ribnice in Loškega potoka.

Vsa dela še niso zaključena, zato vas ob zahvali prosim za dodatno pomoč.

V Marijinem svetišču bom opravil sveto mašo za vse

**SLOVENSKO
DRUŠTVO SYDNEY**
2 – 10 Elizabeth Street,
Wetherill Park, N.S.W., 2164

Telefon 609 1249

Vesele božične praznike
in srečno ter zdravo novo leto 1992
želi vsem svojim članom in njih družinam,
kakor tudi vsem prijateljem
ter vsem rojakom širom Avstralije
Odbor Slovenskega društva Sydney

Obenem objavljamo
zadnje prireditve SDS v tem letu:
SILVESTROVANJE /torek 31. decembra/
Rezervacija je nujna /Telefon 528 3423,
ali pa zgornja društvena številka/
Vljudno vabi Odbor SDS

Ko nas je obiskal gospod škof Pirih, se je v Morwellu (Gippsland, Vic.) zbrala kar čedna slovenska družina k škofovi maši, po njej pa še v prostorih farnega tenis-kluba za cerkvijo k domači zakuski. (Fotografiral je B. Lenščak)

rojake, žive in pokojne dobrotnike. Naj Vam Bog in Mati božja povrneta za vse dobro!

Lep pozdrav v mojem imenu in v imenu naših Marijinih častilcev! – Predstojnik in rektor p. Viljem Pustoslemšek.

ALTONA, Vic. – Ob nenadni smrti dragega moža, očeta in brata JOŽETA SLUGA želimo izreči iskreno zahvalo vsem, ki so sočustvovali z nami v težkih dneh nepopisno hudega in nepričakovanega udarca. Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki so nas obiskali na domu, prisostvovali pri molitvi rožnega venca ob krsti, pri pogrebni maši in ga tudi spremili k zadnjemu počitku ter krsto prekrili z lepim cvetjem, ki ga je pokojni zelo rad imel. Posebna zahvala našemu patru Baziliju za ganljiv obred slovesa in tudi slovenskim sestram za njihovo prisotnost in tolažbo.

Posebna zahvala vsem, ki so prišli na pomoč in po pogrebu napolnili mize s pecivom ter raznimi drugimi dobrotami. In naj se končno posebej zahvalim celi naši družini in vsem sorodnikom za njihovo občutno pomoč.

Ostajam vsem hvaležna – žalujoča žena Vida Sluga, sin Robert in hčerka Glenda, sestra Ivanka in brat Zorko.

SHEPPARTON, VIC. – Zahvaljujem se Vam, da ste mi posodili novo slovensko zastavo. Tu smo imeli zelo lepo mašo raznih narodov (Mass of All Nations).

Ponosna sem bila, da sem nosila slovensko zastavo in bila v narodni noši ter sem pri Prošnjah vernikov smela izreči tudi prošnjo v slovenskem jeziku.

Bila sem prijetno presenečena, ko mi je sin Rihard povedal, da ste poznali Čehunovo družino.

Iskrene pozdrave – Gita Kelleher

Tudi jaz sem bil presenečen, ko je prišel pred nedeljo Kristusa Kralja neznanec (Gitin sin Rihard) in povedal, da njegova mama že nekaj let nastopa v narodni noši, zdaj pa bi si rada izposodila tudi novo slovensko zastavo. Po nekaj vprašanjih mi je bilo jasno, da je Gita iz Čehunove družine v Benalli, ki je bila do smrti staršev naročena na Misli in sem očeta pred kakim desetletjem v benallski bolnišnici pripravil na odhod v večnost. Vesel sem, da je hči kljub drugačnemu poročnemu imenu in neslovenskemu okolju ostala v srcu Slovenka. Takih primerov je morda med nami več kot pa mislimo. – Urednik

LIGHTNING RIDGE, N.S.W. – Vesele praznike in srečno novo leto Vam želim. Obenem Vam pošiljam čestitke našega prijatelja - soseda, ki pa hoče ostati anonimen. Vsako leto nas preseneti s svojimi verzii ob praznikih. Želela bi, da jih tudi drugi berejo v Mislih. Pravi, da jih lahko objavite, le svojega imena noče izdati. Tem verzom je dal naslov: *Božični praznik.*

*Svetla zvezdica z neba
naznanja rojstvo Jezusa,
Zveličarja vsega sveta.
In ko se Jezus je rodil*

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

*— to je velik praznik bil.
Rodil se je v Betlehemu
in prvi so pastirci prišli k Njemu.
In zvedel je vesoljni krog,
da je to Dete pravi Bog,
da je to Dete pravi človek:
pravi človek, pravi Bog,
da reši naš človeški rod.
V štalci je na slamci spal
in ves za nas se daroval.
Glori, glori, glori . . .
peli angelski so zbori.
Tudi mi častimo ga,
saj nas vse rad ima!*

Kajne, čisto preproste božične misli, pa vredne razmišljanja. — Prisrčne pozdrave! — Cilka Žagar

WODONGA, Vic. — Čutim dolžnost, da se v imenu nase družine in tudi sester ter bratov dragega pokojnega IVANA KALCA iskreno zahvalim vsem, ki ste mi ob njegovi nenadni smrti stali ob strani s tolažilnimi besedami sočutja in vsestransko pomočjo, da je bilo čakanje pogreba lažje in manj boleče. Mnogi ste prišli iz zelo oddaljenih krajev — naj Vam dobri Bog povrne trude dolge poti. Zahvala vsem, ki ste se udeležili molitev in maše zadušnice, kakor tudi pogreba. Pokojnega Ivana se še radi spominjajte v svojih molitvah. Naj mu bo lahka avstralska zemlja, duša pa naj počiva v božjem miru!

Hvaležna Milka Kalc s hčerkama in ostalim sorodstvom.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni bazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD.4217

Telefon: (075)398 759

UREDNIKOVA IN UPRAVNIKOVA BESEDA

Z novim letnikom bomo za nadaljevalno branje priobčevali v MISLIH pripovedovanje primorskega duhovnika, kako je doživljal po vojni slovenske zapore, obsojen na smrt in končno le pomiloščen. Knjigo, ki je izšla lani v Ljubljani, prej pa izhajala v "Družini" kot podlistek, je napisal JOŽKO KRAGELJ, zdaj župnik v Črničah. Njegovo živo pripovedovanje se bere kot roman. A roman je največkrat izmišljen, to pa je resnična zgodba Kragljevih in številnih slovenskih duhovnikov povojnih let.

Od novih knjig, ki so bile predstavljene na prireditvi v cerkveni dvorani v Kew 17. novembra, so v naši Baragovi knjižnici naprodaj (naročite jih pa lahko tudi preko uprave MISLI, da jih pošljemo po pošti): **Kraški odmevi**, tretja knjiga naše ljudske pesnice Marcele Bole (Deset knjig je poklonila v prodajo Domu počitka m. Romane). Cena 10 dolarjev. — **Jesensko listje**, prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika-Legiša. Ves dobiček je avtor namenil ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev. — Vse poti,

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelaava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

**HEIDELBERG CABINETS
PTY. LTD.**

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,

THOMASTOWN 3074

(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263

A.H.: 459 7275

vredna knjiga Drage Gelt. En dolar od vsake prodane knjige je avtorica namenila Domu m. Romane. Cena 15 dolarjev. — **Whisper**, angleško-slovenske poezije Danijele Hliš. Cena 10 dolarjev.

P. BAZILIJ

“Moja žena ima rada zajtrk kavo, a jaz čaj.”
 “To je pa sitno, ker morata dvakrat kuhati.”
 “Zakaj, dvakrat? Saj kar oba pijevo kavo.”

+ + +

“Kdaj je človek zares star?”

“Takrat, ko stanejo svečke na torti več kot pa torta sama.”

REŠITEV “DVOJČKOV” v novembrski številki:

Pravilno postavljene besede v kvadratu K dajo v okencih od levega vrhnjega kota kvadrata do desnega spodnjega osmo besedo **KORENJE**, v kvadratu U pa **UČITELJ**. Sem pa pri kvadratu K sprejel tudi dve drugi rešitvi, do katerih so prišli nekateri: namesto besede “korenje” so dobili besedo **KRPANJE**, ali pa besedo **KOMANDE**. Oboje sem sprejel za žrebanje kot pravilno rešitev.

Rešitev so poslali: Milan Prešeren, Slovenske sestre v Slomškovem domu, Slavko Koprivnik, Vinko Butala, Ivanka Študent, Jože Grill, Vinko Jager, Jože Štriftoč, Italo Bacchetti, Lidija Čusin, Štefan Žalik, Lojzka Pinterič. — Žreb je tokrat izbral slovenske sestre v Slomškovem domu.

Najprej vpišite v križanko besede, ki jih boste uganili s pomočjo tehle opisov, potem pa poiščite v križanki prostor za besede, ki so predstavljen ob križanki s sličicami.

Vodoravno: 1. kratica (iz dveh latinskih besed), ki najavlja dodatek k pisanju; 3. soglasnika v besedi **OKEJ**; 4. glas pri strelu; 6. glasbenik, ki igra na oboo; 7. kvalificiran delavec, ki sestavlja, postavlja ali popravlja stroje in naprave; 8. krava svetlorumene barve; 9. ribje jajčece; 10. pleme, pasma (ena množinskih oblik).

Navpično: 2. tako mnenje ima, tako je prepričan; 4. pesi podobna vrtna rastlina z užitnimi listi; 5. italijansko naselje jugozahodno od Palmanove, kjer je bilo med zadnjo vojno koncentracijsko taborišče z velikim številom Slovencev;

Rešitev pošljite do 15. januarja na uredništvu!

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 478 4726

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
 POTREBUJETE KLEPARJA,
 VODNEGA ALI PLINSKEGA
 INSTALATERJA?**

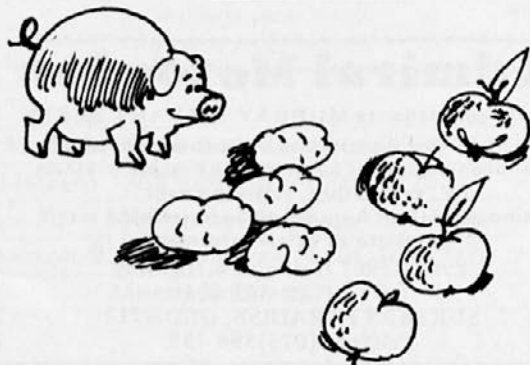
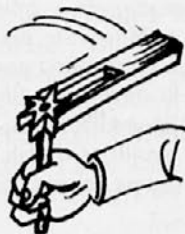
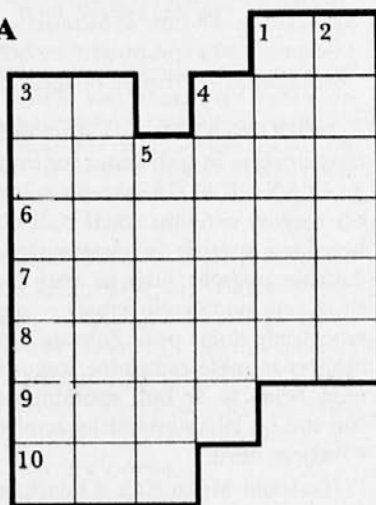
Rojakom Melbourne in okolice
 se priporoča in je na uslugo

JOŽE ŽUGIČ,

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

POLSLIKOVNA

KRIŽANKA

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.
ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.
CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.–dol.
HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjizica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtna spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

OHIO'S LINCOLN, FRANK J. LAUSCHE. V angleščini pisan življenjski zapis zdaj že pokojnega rojaka – senatorja ZDA. – Cena 22.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 12.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jozeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Losko dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

ZAPOJMO, FANTJE! je naslov žepni izdaji narodnih pesmi. Cena je samo pet dolarjev.

GORIŠKE MOHORJEVE 1991 (pet zanimivih knjig) še na prodaji za 37 dolarjev. Poštnina posebej.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s priručnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA), A. C. T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Nas bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOSLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

FOR ALL YOUR
TRAVEL REQUIREMENTS:
AIRLINES
TOURS
CRUISES
COACHES
ACCOMMODATION
TRAVEL INSURANCE

PLEASE CONTACT:
ANGIE – CHARLES – or ERIC
G R E G O R I C H

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA . . . /

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666